

Een gouden jubileum met  
een gouden randje



1948

1998



# Een Gouden Jubileum met een Gouden Randje

DETO 50 jaar jong en .....  
kampioen in jubileumjaar  
1948 - 1998

1948

1998



Colofon:

Redactie: Annet Westerhof

Eindredactie in samenwerking met:  
Gerard Tijhof en Gerrit Abbink

Onder eindverantwoording  
van het DETO bestuur



---

## DETO al 50 jaar een naam

Door Eendracht Tot Overwinning bestaat op 1 juli 1998 50 jaar. De voorzitters van S.E.V. en P.V.B. zagen op 1 juli 1948 hun initiatief beloofd toen op die datum de beide verenigingen werden opgeheven en de voetbalvereniging D.E.T.O. werd opgericht.

De naam D.E.T.O. is sinds die tijd niet veranderd. Wat wel veranderde in de loop der tijden is de plaats waar de activiteiten zich afspelen. De Weitemanslanden waren vanaf 1948 het vaste thuis van D.E.T.O. De verhuizing van de Weitemanslanden naar het sportpark Het Midden in 1966 ging, zo heb ik al een aantal malen gehoord, niet zonder slag of stoot. D.E.T.O. hoorde bij het Oosteinde. Toch is de keus om naar Het Midden te vertrekken geen slechte keus geweest. De accommodatie bood aanzienlijk - meer velden, goede kleedaccommodatie en niet te vergeten een kantine met meer mogelijkheden.

De vereniging kwam tot grote bloei en de sportieve prestaties liegen er niet om. D.E.T.O. maakte naam. Werd bekend in voetbalminnend Nederland. Om een goede naam te krijgen en te behouden is er meer nodig dan sportieve prestaties. Daarvoor



zijn mensen nodig die zich wekelijks inzetten voor de vereniging. De trainer, elftalleider, de grensrechter en niet te vergeten de bestuurders. Vaak mensen die op vrijwillige basis een belangrijk deel van hun tijd in de vereniging steken. Mensen die het buitengewoon plezierig vinden als het de vereniging voor de wind gaat. De vereniging die er dan in slaagt om alle neuzen weer in één richting te krijgen, is een vereniging die een naam verdient. Een vereniging die met vertrouwen de komende 50 jaar tegemoet kan zien.

We leven in een tijd waarin de ene ontwikkeling de andere in een snel tempo opvolgt. Het is daarom een verademing om in een vertrouwde sfeer je geliefde sport te kunnen beoefenen. Met een goede prestatie als uitgangspunt, want dat is tenslotte sport, maar ook in een sfeer die een minder goede prestatie meer dan vergoed. Het is veel van een vereniging gevraagd, een goede prestatie, een kader dat voor zijn taak is berekend, met daarnaast een sfeer die uitnodigend werkt. Hoewel ik het wel en wee van D.E.T.O. niet letterlijk van de zijlijn volg, denk ik er genoeg van te weten om te zeggen dat D.E.T.O. een vereniging is waarop Vriezenveen trots kan zijn.

Ik wens u een prettig jublieumjaar en een goede en sportieve toekomst,

L. Vellekoop-Tanis,  
burgemeester van de gemeente Vriezenveen



### Geachte sportvrienden

Een noot uit de bestuurskamer mag ook hier niet ontbreken, vandaar deze pennestreek.

Als er een jubileum op handen is, is dit vaak aanleiding om allerlei festiviteiten te organiseren en ieder lid, van oud tot jong, op enigerlei wijze daar van mee te laten genieten. Anderzijds heeft het bestuur ook de intentie U een blijvende herinnering mee te geven in de vorm van dit jubileumboek.

Op een tijdstip als dit is het goed eens terug in de tijd te kijken, want in het verleden ligt de toekomst.

Als ik me even, vol nostalgie, laat afglijden en terugdenk aan de vele situaties die op mijn netvlies gegriefd zijn, kan ik een ding vaststellen: "Dit had ik nooit willen missen!"

Respect heb ik voor de oprichters, die de raad van de voorzitters van S.E.V. en P.V.B., de heren v.d. Koot en Wiltvank, niet in de wind hebben geslagen.

Een fusie was het resultaat: een club door heel het Oosteinde en De Pollen gedragen.

Door Eendracht Tot Overwinning. Een ambitieuze club die, vooral op technisch gebied gestimuleerd door Jan Lowik, de weg omhoog vond.

De fundamenten waren gelegd, toen in 1956 meester Alkema naar Vriezenveen en dus naar DETO kwam. Mede door zijn inzet en leidinggevende capaciteiten, kwam de club in de hoogste klasse van het zaterdagvoetbal terecht.

Respect verdient ook het bestuur door in het midden van de jaren '60 het moedige besluit te nemen "de Weitemanslanden" te verruilen voor het centraal gelegen sportpark het Midden, om zodoende de kans te grijpen uit te kunnen groeien tot een dorpsclub van meer dan vijfhonderd leden met een regionale uitstraling.

Vele supporters ook van buiten Vriezenveen wisten de weg naar ons sportpark in de zeventiger en tachtiger jaren te vinden, waar genoten werd van voetbal op het hoogste amateurniveau.

"Om stadse zwier geven wij geen zier,  
wij doen het op onze eigen plattelands manier"

is een regel uit een oer-Vriezenveense gedicht, waarmee ik wil aangeven dat de

---

plattelandsgeest vroeger en ook nu nog als een rode draad door de club loopt. Hopelijk blijft dit ook in de toekomst ons imago, want dat we eenvoudige, fatsoenlijke plattelanders zijn, willen we weten.

Veel waardering heb ik ook voor al die vrijwilligers, die door de jaren heen veel vrije uren in de club gestoken hebben en er recent voor gezorgd hebben in samenwerking met onze sponsorgroep dat DETO op haar vijftigste verjaardag het mooiste cadeau gekregen heeft wat men maar kon wensen namelijk een accommodatie waar het nageslacht nog jaren mee vooruit kan.

Tot slot wil ik de uitstekende verhouding met onze hoofdsponsor WVM die ons met raad en daad bijstaat, niet onopgemerkt laten.

voorzitter

Gerrit Abbink

Proficiat,

Een 50-jarige dienst gefeliciteerd te worden.

Reden waarom ik mij vereerd voel dat op deze geboden wijze te kunnen doen.

Abraham zien betekent ook weten waar deze de mosterd haalt.

Ik hoop dat dit ook voor DETO geldt. Deze kennis en veel oefening zullen er hopelijk toe leiden dat de zwart-roden in de KNVB- competitie, via promotie, op zijn minst vanuit de derde klasse weer tot de eerste klasse zaterdagamateurs doordringen.

Als alle zeilen worden bijgezet ligt wellicht de hoofdklasse binnen de toekomstige mogelijkheden. Per slot van rekening dient elke soldaat de maarschalkstaf in zijn ransel te hebben en waarom zou dit mutatis mutandis ook niet voor "Door Eendracht Tot Overwinning" gelden?

In mijn Vriezenveense periode heb ik DETO altijd een warm hart toegedragen en dit gevoel is nog steeds niet geheel weg.

Op grote afstand blijf ik nog steeds de resultaten volgen.

Een 50-jarig jubileum is een mijlpaal om even bij stil te staan, terug te kijken en van daaruit de toekomst welgemoed en strijdbaar tegemoet te treden. Die instelling wens ik de vereniging, de spelers, de supporters en het bestuur toe. Dat DETO zijn naam eer aan mag doen.

Een geweldig jubileumfeest toegewenst en veel succes in de toekomst !

Een "oud supporter"

Drs. D.J. van der Zaag  
Goes, 30 januari 1998.



## De mannen van het eerste uur

**De geschiedenis van het eerste begin van de vv DETO, zo'n vijftig jaar geleden, is niet optimaal beschreven. In een poging om toch de juiste feiten op een rijtje te krijgen is er een door Ep Olthof op een druilerige herfstavond een sessie belegd met een paar mannen van het eerste uur.**

Garriet Kobes is opgehaald uit de Vriezenhof en Johan Wiltvank komt zelf uit De Pollen fietsen. Gait Post laat verstek gaan, omdat z'n kaartvrienden 'm niet willen missen. Ook een jeugdlid vanaf 1948, Frits Olthof, is aanwezig. Samen komen ze er uit dat DETO destijds werd

opgericht door een fusie van PVB, de Pollense voetbal Boys en SEV uit het Oosteinde. De Pollen had de voetballers en SEV het geld. Allemaal rooskleurig is het niet gegaan. De oude Johan Wiltvank,

Johans vader, ging samen met Jan Lowik achter op de motor richting Enschede om de fusie rond te krijgen met de bond.

Lowik deed veel voor DETO. "Daar kon je de shirtjes, de broeken en de sokken, nog van die zwarte met een rode bies, kopen", vertelt Kobes. Vanaf de oprichting werd Johan Wiltvank voorzitter. En dat zou hij jarenlang blijven, totdat Pool hem opvolgde. In het begin werden er nog afspraken gemaakt waar er gevoetbald zou worden,

want zowel in De Pollen als in de Weitemanslanden was er een veld. In De Pollen werd er gevoetbald bij Reekers aan het Stroomkanaal. Voor de derde helft legde men dan aan bij v.d. Stelt en werd er aan het Oosteinde gevoetbald, dan kwamen de spelers naderhand bij Schöppn Hein.

In het begin werd er in de buurt gevoetbald, in Borne, Enschede. "Voorwaarts heette toen nog Excelsior", vertelt Kobes. En Wiltvank vult aan: "En na zo'n wedstrijd moest je je wassen aan de pomp. Dat was mooi. En omkleden deed je in een schuur".

Het veld in de Weitemanslanden was heel erg goed, klaargemaakt door de Heidemij was het een prima locatie om er te voetballen. Wie er die week mocht voetballen, kreeg dat te horen middels kaartjes die wekelijks ingevuld werden door de elftallencommissie. Garriet daarover: "Voor het eerste elftal was dat nooit een probleem, maar de lagere elftallen moesten ingedeeld worden. Later kregen we er wel vier elftallen." De spelers kregen dan een kaartje per post, maar een enkele keer ging dat mis. Had iemand vergeten de kaartjes op de post te doen en vroegen de voetballers zich af of ze op zaterdag wel aan de bak moesten. ■



V.l.n.r.: Olthof, Kobes, Wiltvank



Johan Wiltvank sr.



De voetbalvereniging DETO werd opgericht op 1 juli 1948. De datum 1 juli 1998 is derhalve een heel speciale, omdat de voetbalvereniging dan een halve eeuw bestaat. Vijftig jaar lang hebben er mensen rondgelopen in hun Jansen & Tilanus, met een zwarte broek en rode trui: want dat zijn de DETO lui. Wie gaat graven in het verleden, en dat moet je wel doen, wil je een jubileumboek schrijven, dan blijkt alras dat het de eerste tien jaar meer voetballen dan bewaren was. Vanaf het jaar 1957/1958 is er materiaal te vinden. En wat blijkt dan? Juist dat jaar leent zich perfect voor het vergelijken met het jaar waarin de vereniging het jubileum wil gaan vieren. Veertig jaar na dato begint het seizoen ook met overwinningen en leefde toen en in het seizoen 1997/1998 de wens een treetje hoger te willen voetballen als het seizoen voorbij is. DETO voetbalde toen in de 3e klasse C en wat dat betreft is het na veertig jaar niets opgeschoten. Ook toen speelde men al tegen tegenstanders als Kloosterhaar. So what's new?

Toch heeft DETO hele goede tijden gekend. Tijden die zeker gememoreerd zullen worden. Maar je kunt niet volledig zijn, zonder naast alle up's ook de down's te vermelden.

1948  
1957

Het jaar 1957 was ook een jaar waarin er veel meer gebeurde dan voetballen alleen. De heer M. Alkema was hoofd van de school. Hij was benoemd tot sportadviseur van de vereniging "Samen een". Daarin waren opgenomen de korfbalclub Amicitia, de gymnastiekvereniging KEV en zwemen poloclub VZPC, met als bijzonder onderdeel atletiek. Zo hielden zij een jaarlijkse sportdag, waaraan de estafette heren ook teams van Dos en DETO deelnamen. En



Alkema

juist zulke aspecten vormen een extra dimensie van een vereniging, die weliswaar voetballen hoog in het vaandel heeft, maar daarnaast ook andere sociale aspecten hoog weet in te schatten.

Over en dankzij de scorende onderwijzer Alkema is een stuk geschiedenis van heel DETO bewaard gebleven.

Met dank voor het inzien van

zijn plakboeken een stuk geschiedenis van DETO, die bestempeld kan worden tot de jaren van meester Alkema.

## De toneelgroep van DETO

**Gravend in de geschiedenis van een voetbalvereniging, stuitte ik op een wel heel vreemde combinatie: voetballen en toneelspelen. En de kwaliteit van die groep stak ook nog eens ver boven de middelbaarheid van amateur-toneel uit, aldus krantenberichten.**

In 1957 speelde de toneelclub "Werpt geen steen". In het kader van de zaterdagavondbesteding werd het een avond later, weer voor een volle zaal, herhaald.

Al eerder werd er in Vriezenveen en De Pollen toneel gespeeld door DETO lui. Eerdere uitvoeringen zoals "de verschoppeling" met G. Post als zwerver (een rol die hij op voortreffelijke wijze vertolkte) trokken ook volle zalen. Zo veel mensen zelfs dat in De Pollen velen teleurgesteld huiswaarts moesten,

goede aan het jaarlijkse reisje van de Ouden van Dagen. Lezend in de oude verslagen werd er gememoreerd dat de toneelgroep van DETO de toeschouwers meer dan drie uur lang doodstil kon laten zitten op de stoel.

Een van die mannen wiens naam lovend genoemd werd in die toneelstukken was Gait Post.

Reden om nog eens na te gaan praten over die tijd. En dat gebeurde bij een snorrend kachelkje

in de werkplaats aan het Oosteinde, waar Post, ondanks zijn leeftijd nog regelmatig schoenen "lapt."

"Toneelspelen was een tijdverdrijf voor de winterdag. Repeteren deden we in de school aan het Oosteinde. Eerst onder leiding van meester Scholten, later door meester Hoogen-

omdat zij geen plaatsje konden bemachtigen voor de voorstelling. De toneelvereniging speelde dramatische stukken. De opbrengst van "Wij weten niet alles" kwam ten

dijk en nog weer later onder leiding van Schips Harm, een oom van de huidige voorzitter van DETO.



In het seizoen 1957/1958 begon men het jaar goed met een 8-0 overwinning in de Weitemanslanden op Vroomshoopse Boys. Zeven doelpunten werden gescoord door midvoor Alkema. Kranten schreven in die jaren over de opzienbarende doelpuntende onderwijzer, die de score na twee wedstrijden al op 17-1 bracht. Dat dankzij een winst van 10-1 tegen Rijssen Vooruit. Tegen HHC werd het slechts 1-4, omdat de keeper van HHC in topvorm verkeerde. Zes overwinningen in successie, voordat DETO z'n Waterloo vond tegen Oranje Nassau door een scheidsrechterlijke dwaling. Na afloop van die wedstrijd moest de scheids door DETO spelers in bescherming genomen worden. Sportieve revanche volgde er voor DETO door de 7-0 overwinning op Kloosterhaar. Andere uitslagen die er uitsprongen was o.a. een 13-2 tegen Glanerbrug. Maar, een smadelijke nederlaag leed men tegen Achilles. Een recordaantal toeschouwers was er tijdens de wedstrijd Oranje Nassau tegen DETO. Dankzij een technisch uitstekende linksbinnen Frits Olthof werd het 3-3. Mede dankzij hem leidde dit alles tot promotie 3e klasse KNVB door winst van DETO op OWIOS met 6-2.

De drumband was in de rust aanwezig met pittige marsmuziek, waaruit de roodzwarten hernieuwde kracht putten. Over die wedstrijd wist men nog te vertellen dat er een juweel van een doelpunt was: een kopbal van Alkema en andere doelpuntenmakers waren Olthof en Wiltvank.

Het nieuwe seizoen 1958/1959 begon

met wisselende successen. De eerste wedstrijd tussen de Vriezenveense clubs Dos en DETO eindigde onbeslist in een 2 - 2. Ook in het seizoen 1959/1960 werden beide ploegen ingedeeld in de 3e klasse B.

Dat werd een seizoen waarin Schoemaker zich nadrukkelijker presenteerde. Hij maakte ook een doelpunt tegen Dos. Die wedstrijd werd verdiend een 2-0 voor DETO.

Een enorme zwarte bladzijde in dat seizoen was het overlijden van keeper Henk Harms. Al na twee minuten in de wedstrijd tegen Enter Vooruit moest hij met een gescheurde nier naar het ziekenhuis vervoerd worden. Daar overleed Harms de volgende morgen op slechts 24-jarige leeftijd.

In 1960 werd er op een woensdagavond een vriendschappelijke wedstrijd gespeeld tussen de twee Vriezenveense ploegen. Het werd een sportieve wedstrijd die een belofte zou inhouden voor de toekomst. Een schotvaardige voorhoede van DETO met Snoeren en F. Olthof, waar tegen een sterke verdediging stond van Dos met keeper Boswinkel.

DETO stelde in die jaren, ook op Twentse schaal best wat voor. Zowel Alkema als Schoemaker, beiden van DETO, kwamen uit voor het Twentse zaterdag elftal.

1957  
1960

# toneelspelen 2

De toneelgroep bestond uit een man of veertien, mannen zowel als vrouwen. Het lag ook aan het stuk wat we speelden. In De verschoppeling speelden maar twee dames mee. Mevrouw Alkema en Marie Lowik speelden in dit stuk mee. Met repeteren en toneelspelen kwamen wij de wintermaanden door en het bracht ook een paar centen op.

Daar deden we het voor, om aan een beetje geld voor DETO te komen.

De decors werden door ons zelf in elkaar geknutseld.

In de Ver-

schoppeling hadden we een voorgevel van een oude boerderij. Met dat stuk speelden we in de hele regio. Direct na de oorlog zijn we met toneelspelen begonnen. Als DETO vanaf 1948. Maar daarvoor werd er ook al toneel gespeeld. Zelfs in de oorlog hebben we geprobeerd er nog iets van te maken.

Het stuk "De verschoppeling" paste precies in het straatje van Vriezenveen. Daarom is dat stuk ook iedereen bijgebleven. Een paar jaar later hebben we het weer mogen spelen, omdat er toen zoveel vraag naar was.

Na de oorlog wou iedereen er uit,

de mensen hadden vijf jaar opgesloten gezeten en daardoor trokken we volle zalen. De dames die mee repeteerden, hadden er net zo veel plezier in als wijzelf. Als er tranen vielen bij het publiek, dan had je de mensen geraakt en was het klasse wat we deden. Ik kan het me niet anders herinneren dan dat we drama speelden en dan vooral



boerenstukken, die heel herkenbare typetjes hadden, die je in feite ook zo in Vriezenveen kon projecteren. We zijn ooit begonnen als toneelvereniging Plankenpret, totdat de voetbal er kwam. Alle onderwijzers werden op hun beurt voorzitter van de toneelvereniging, dat was vaste prik in die jaren. En omdat je ook in de school op het Oosteinde repeteerde, kwamen de toneelmensen in aanraking met de voetballers van DETO. Die verwevenheid is er gebleven, misschien wel tot midden zestiger jaren, maar dat durf ik niet met zekerheid te zeggen". ■



Ook het seizoen 1960/'61 speelde DETO in de derde klasse. Tegenstanders waren toen o.a. Owios, Sparta, Dos'37. De plaatselijke derby werd een mooie 2-0 voor DETO. Een andere goede prestatie leverden de rood/zwarten tegen VRC uit Veenendaal. Na een 3-0 achterstand wist men deze om te zetten in een 3-6 overwinning. Een partij met keeper Fokke voor DETO en F. Olthof die de 0-3 omhoog in een 3-3. Daarna kwamen er nog twee doelpunten van Olthof en met een toetje van invaller J. Wiltvank was ook deze klus geklaard.

Later in dat seizoen speelden Dos en DETO in de return op het Dos-terrein achter de Molenstraat met 3-3 gelijk. De kansen voor DETO op het kampioenschap stegen door een onverwachte nederlaag van Owios, maar laatst



genoemde club wist het toch te redden. Ondanks dat ging ook DETO naar de tweede klasse en die bereikten ze met de spelers:

Schoemaker, Fokke, Jaspers-Faijer en Webbink, grensrechter G. Pool, B. Webbink, Jansen, Alkema, Niks, Wiltvank, Reekers en Olthof.

"Ter gelegenheid hiervan zullen bestuur en de spelers van de vv DETO van 3.00 tot 5.00 uur recipieren in café H.M. Bramer te Vriezenveen", luidde de uitnodiging daarvoor.

In het seizoen '61/'62 ging er in de tweede klasse eind november een eervolle vermelding uit naar de donkere Deto linksbuiten wijlen H. Wiltvank. Drie doelpunten van zijn voet bezorgden zijn club de zege in Enter, waarbij het laatste met een waarlijk schitterende omhaal à la Schuman.

In dat seizoen redde DETO het. Zij bleven in de tweede klasse: Go Ahead en Owios moesten een seizoen later weer in de derde klasse spelen. DETO kon zich gaan opmaken voor een nieuw seizoen.

De heer M. Alkema had toen van de Nederlandse voetbalbond toestemming ge-

kregen voor het belangeloos trainen van de spelers van de vereniging DETO. Een opvallende noot in de brief waarin de licentie verleend werd "I n d i e n

mocht blijken dat deze training niet geheel belangeloos plaatsvindt, stellen zowel U als genoemde vereniging zich aan ernstige straffen bloot."

**V.l.n.r. staand:**

G.Pool, B.Webbink, F.Jansen, M.Alkema, M.Niks, H.Wiltvank, H.Reekers en F.Olthof.

**V.l.n.r. zittend:**

J.Schoemaker, J.Fokke, H.Jaspers-Faijer en H.Webbink

1960

1962

## De vrouw achter een van de oprichters van vv DETO: Marie Löwik

**Als je bij de oudere garde probeert het “verhaal” uit die beginjaren boven water te krijgen, dan hoor je steeds de naam van Jan Löwik vallen. Maar even vaak zeggen de mannen dan: oh, maar dat weet Marie vast nog wel. Reden om op een ochtend naar de woonwereld onder een dak te gaan, oftewel een bezoekje te brengen aan de grote Vriezenveense woonboulevard die zoon Harry heeft uitgebouwd van het bedrijf van vader Jan en moeder Marie Löwik. Mevrouw Löwik is daar nog wekelijks te vinden, zo blijft ze betrokken bij het wel en wee van het bedrijf.**



Marie en Jan Löwik



“Vlak na de oorlog”, begint ze haar verhaal” was het hoofd van de school op het Oosteinde Van der Koot samen met mijn man betrokken bij de oprichting van DETO. Van der Koot werd voorzitter en mijn man secretaris. Ook een onderwijzer, Kunst, werd penningmeester. Om aan geld te komen

besloot Jan een concours hippique te organiseren in de Weitemanslanden. Nou, dat werd een enorm succes. Er ontstonden zelfs files naar het terrein toe. Dat concours werd gehouden op Hemelvaartsdag. Het bracht, naast een verstopt dorp waar de politie handen vol werk had om het verkeer te regelen, ook een melkbus vol geld op”.

En met dat geld werden er broodnodige zaken aangeschaft voor de voetbalclub. “Op zaterdagmorgen moesten de grote jongens met een stuk of vier naar het terrein om eerst het gras te maaien. Van het geld dat het concours opgebracht had

werden o.a. een stuk of vier/vijf grasmachines gekocht”.

Dan was op zaterdag dus het gras gemaaid en kon er gevoetbald worden, maar dan was er nog een probleempje dat opgelost moest worden. Auto's kende je toen haast niet. De scheidsrechter kwam met de trein. En ja, die stopte bij het kanaal en lopend van zowat de Stouwe tot voorbij de Schipsloot kon je die man niet aandoen. “Mijn man had een motor en daarmee haalde hij op zaterdag dan de scheidsrechter van de trein. Onderweg werd er bij ons thuis even gestopt voor een kopje thee, voordat de scheidsrechter aan de wedstrijd begon”.

Later, de jaren zijn niet precies te achterhalen, werd er een stencilmachine gekocht. En jawel, ook die kreeg een plaatsje bij de familie Löwik thuis. Mevrouw Löwik over die periode: “Eerst werd er druk getypt bij ons om een clubblaadje in elkaar te zetten.

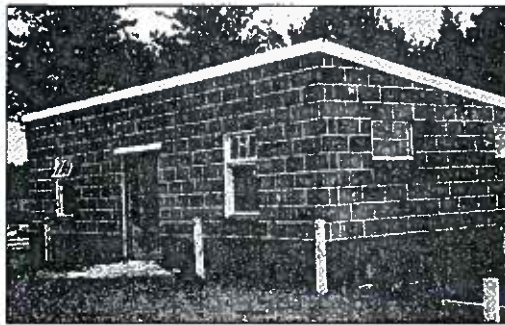


**“Een riant gebouw, dat door de kleuren van DETO, waarin het werd opgetrokken, reeds direct als men de Weitemansweg opdraait, in het oog valt”. Zo werd de nieuwe, moderne kleedkamer omschreven.**

De nieuwe kleedkamer, men kon rustig spreken van een clubgebouw, zou op menig veld van hogere clubs zeker niet misstaan. Het verrees aan de Weitemanslanden door vereende krachten van de vakmensen die DETO rijk was.

Ook de jeugd heeft toen in letterlijke zin haar steentje bijgedragen door te “upperen”. En dat al-

les gebeurde in 1962. Er verrees een gebouw van 12 bij 6 meter. En ere voorzitter burgemeester Ridder Huissen van Kattendijke mocht het gebouw officieel openen, waarna op het veld aan de Weiteman onder leiding van scheidsrechter D. Oosthoek de wedstrijd DETO tegen een combinatie van Dos en STEVO gespeeld werd. DETO won, daarmee bewijzend hun beste beentje in de tweede klasse voor te zullen zetten, onder lei-



ding van de trainer G. Brouwer.

In dat seizoen '62/'63 werden de spelers, die uitkwamen in de 2e klasse c, nog steeds officieel uitgenodigd door het

bestuur per briefkaartje, waarop vermeld stond: de datum, club en of men per bus dan wel per rijwiel zou reizen. Naar Wierden (SVZW) ging men gezamenlijk op de

fiets.

In dit seizoen bleek DETO niet volledig aan te kunnen treden. En tot overmaat van ramp brak keeper J. Tienstra tegen DOSK zijn kuitbeen. Fokke bleek niet de geoliede doelman te zijn die hij eens was. Het werd een seizoen met soms wedstrijden met een pittig slot, maar ook waarin de paal een grote rol speelde. DOSK werd kampioen en DETO behaalde 19 punten uit 22 wedstrijden.

### Estafetteploeg

DETO had nogal wat voetballers die wisten wat lopen was. Tijdens het vijftienvijftigjarig bestaan van de buurtvereniging van wijk 7 en het honderdjarig bestaan van de Leemansmolen, werd er een estafetteploeg gehouden vanaf het gemeentehuis tot aan het feestterrein bij de Molenstraat. Je zou dat dus al een voorloper kunnen noemen van de huidige Schipsloot tot Stouweloop, al had je toen in die jaren eigenlijk bij DETO in

de Weiteman moeten beginnen, in plaats van aan de dorpsstraat.

De ploeg van DETO, bestaande uit M. Niks, J. Alberts, F. Webbink, B. Kerkdijk, B. Kobes en M. Alkema wonnen de afstand van 2200 meter met een voor-sprong van maar liefst 70 meter.

1962  
1964

En stond alles goed op stencil, dan werd het afgedraaid op het stencil-apparaat. Tot slot kwamen de knapen uit de buurt om de kranten rond te brengen”.

Laatste anekdote van mevrouw Lowik uit die vervlogen jaren duidt op de liefde enerzijds voor DETO

en anderzijds zeker niet in mindere mate voor het wielrennen.

“Als er een plaatselijke derby was, dan gingen de jonge wielrennertjes voorop op de racefiets, van het DETO terrein naar Dos of naar Voorwaarts, want mijn man was toen al gek op wielrennen. Die combinatie zat er toen al in”. ■

## De supportersvereniging

**In 1967 speelde de verhuizing van vv DETO van de Weitemanslanden naar sportpark het Midden. Dat zorgde voor nogal wat commotie onder de leden. Sommigen vreesden dat het een fiasco zou worden. Een aantal leden wilden het tegendeel bewijzen en richtten op 14 april 1967 de supportersvereniging op. Ten huize van de huidige voorzitter Gerard Tijhof werd Karel Munneke de eerste voorzitter met als bestuursleden Guus Tijhof, J. Abbink, C. Mulder, en A.H. Mulder, Gerard Tijhof sr. en L.B. Kobes.**

De eerste taak die zij zich stelden was het organiseren van een verloting tijdens de plaatselijke derby DETO - Dos'37. De

supportersvereniging had zich ten

doel gesteld om de vereniging DETO financieel te ondersteunen. Er werd al gevoetbald op het Midden, maar daar moest

nog veel komen, zoals kledka-



mers en een clubgebouw. Direct na de oprichting werd de wens al geuit om een eigen clubblad op te richten. Nog in datzelfde jaar zou DETOtaal het licht zien. ➤

Een felle tegenstander uit De Pollen zei:

**„Dacht je dat ik halfweg Aadorp ga voetballen?”**



DETO werd weer ingedeeld in 2 c met o.a. DES, SVZW, Harkemase Boys en met als vreemde eend in die bijt HCSC uit Den Helder.

Als voorbereiding op de competitie werd er een nederlaagtoernooi gespeeld, waar men o.a. met 6-1 van Voorwaarts won.

In het Twentse elftal speelden toen maar liefst vier DETO mensen, te weten de geheel herstelde Tienstra, Webbink, Olthof en Alkema. Het bestuur had voor de nieuwe competitie achttien spelers aangewezen voor het eerste elftal. En DETO zou de competitie ingaan met vier senioren - en drie junioren elftallen.

Het eerste doelpunt van dat seizoen werd gescoord door Olthof. DETO begon wisselend. In de wedstrijd Urk - DETO staakte de scheidsrechter de wedstrijd vroegtijdig. In het veld was er geen wanclank gehoord vooraf, maar bij het toekennen van een strafschoep voor DETO voelde de scheidsrechter zich bedreigd. Gelukkig gingen DETO en Urk vriendschappelijk uit elkaar.

Groot was de vreugde toen DETO kampioen Dos Kampen versloeg met 4-2. Helaas kwam er een onprettig einde aan de wedstrijd toen een DOSK-speler de DETO aanvoerder trapte en Olthof zijn

aanvoerder verdedigde. Alleen dit laatste werd door de scheidsrechter gezien en arme Frits moest voortijdig naar de kleedkamer.

Dankzij een 6-0 overwinning later in dat seizoen op MJV uit Meppel nestelde DETO zich op een tweede plaats.

Trainer/speler Alkema kreeg van "zijn" jongens een fraai verjaardagskado: winst tegen HEEG en daarmee voor een week een eerste stek bovenaan in de competitie. Verlies tegen medekoploper WHC en daarna winst in Den Helder hield die competitie spannend.

De krant kopte als voorbeschouwing op de wedstrijd van 4 april "Kan stopper Bennie Webbink midvoor Klaas Bosma bedwingen?"

Dat lukte bovenwel door 5-1 tegen VVT te spelen. Maar, DETO detoneerde door groots WHC voetbal, een week later.

Dit was een kampioensteam dat DETO thuis klop gaf met 2-5.

De competitie duurde in de zestiger jaren opvallend lang. Op 6 juni werd er nog volgens de KNVB planning gespeeld. Tegenwoordig moet je dan al bijna om uitstel van de zomerstop vragen, wil je dan nog een toernooi organiseren.

1964



*V.l.n.r.: G. Abbink, F. Olthof,  
H. Wiltvank en M. Alkema*

# van Sint tot geluidsinstallatie

De bestuursleden gingen rond om leden te werven. Lid worden kostte jarenlang zelfs maar vijf dubbeltjes per maand. Al snel had de supportersvereniging een flink aantal leden. Maar van die twee kwartjes per maand doe je geen gekke sprongen. De lotenverkoop voor iedere thuiswedstrijd van het eerste elftal was lucratiever.

Binnen de vijf maanden kon aan het bestuur al vierhonderd gulden aangeboden worden. Voor die tijd een flink bedrag en na het aanbieden van dat geld " werd het even stil in de zaal".

Ook een concours hippique werd er op 12 augustus 1967 georganiseerd, omdat men gehoord had dat hiermee ook geld te verdienen was. Een andere activiteit die meteen op poten gezet werd was het organiseren van een Sinterklaasfeest voor de jongste jeugd. Mulder heeft vanaf het begin een heel Sinterklaasboek bijgehouden. Onder de eerste kindjes die bij Sin-

terklaas mochten verschijnen behoorden bekenden als Marianne Schepers en Tonnie van Veen.

Geld uitgeven deed de supportersvereniging ook aan de jeugd. Naast de fraaie kadootjes en grote zakken snoep tijdens Sinterklaas werden er uitstapjes gemaakt. Met de A- en B jeugd naar Nunspeet, in 1970 bezoek van Duitse jeugd aan Vriezenveen enz. Voor de binding tussen de leden onderling werden er feestavonden gegeven en droppingen georganiseerd. En voor de jeugd waren er filmavonden.

In 1970 was het ledental al gestegen naar tweehonderd supporters. Het eerste elftal werd door de supportersvereniging in fraaie trainingspakken gestoken. In het seizoen 1970/1971 werden ter gelegenheid van het vergrootte clubhuis lampen en wandversiering aangeboden.

Het seizoen daarop kwam de supportersvereniging met iets heel nieuws voor Vriezenveen: een eigen geluidsinstallatie. Zakenlieden werden gevraagd om geluidsreclame via deze installatie te laten omroepen en er werd gebouwd aan de geluidscabine.

In 1974 nam de supportersvereniging de organisatie op zich van de eerste Vriezenveense cup met afsluitend een feestavond.



De competitieleider trok er lering uit en liet de nieuwe competitie al op 29 augustus beginnen. Om de mogelijkheden op succes voor DETO in die tweede klasse C nog groter te maken, had het bestuur in augustus 1964 besloten om twee trainingsavonden in te stellen.

Als er net zo intensief getraind zou worden als afgelopen seizoen, kon, zo redeneerde het bestuur, successen niet uitblijven. Achttien mannen begonnen aan die competitie en gingen dus twee keer in de week aan het trainen in de Weitemanslanden.

In Leeuwarden "verloor" men al drie DETO mensen. Die werden van het veld gestuurd. En tot overmaat van ramp werden ze ook nog eens door het bestuur gestraft.

Na een ongelukkige sliding moest een VVT-speler opgenomen worden in het ziekenhuis in Almelo. In dat seizoen wer-

den er behoorlijke uitslagen gemaakt zoals DES - DETO 5-4. De defensie van DETO bleek toch het zwakste gedeelte.

Vanaf 1956 speelde DETO, toen nog in de vierde klasse, met Alkema als trainer. In 1963 speelde DETO in de tweede klasse en dat mocht alleen met een trainer die in het bezit was van een B-diploma. Alkema beschikte "slechts" over een C-diploma. Voor de amateurs van DETO "was het onmogelijk om een bevoegde trainer te bekostigen en het belangeloos trainen van de heer Alkema was voor DETO dus een uitkomst en was het bestuur van DETO hen dus zeer welgevaldig." Zo stond er te lezen in een brief gericht aan de bond waarin opnieuw dispensatie werd gevraagd voor Alkema als trainer.

Dat seizoen was sportief een absoluut hoogtepunt met het behalen van de eerste klasse. Dat werd beloond met een fraai scorebord.

En zo werd het steeds mooier rond het voetbalveld en in het clubgebouw. Dankzij de sportieve prestaties van DETO stroomden de toeschouwers naar sportpark het Midden en werden er heel wat loten verkocht door de supportersvereniging.

"Het kostte heel wat voorwerk voor de leden van de supportersvereniging, maar het was wel de grootste bron van inkomsten voor ons", licht Gerard Tijhof toe over die periode.

Ieder seizoen werden er wel wensen van het bestuur ingewilligd ten aanzien van het aanschaffen van het een en ander voor de club. Een publicatiebord en standenbord, vaste bingokaarten, een nieuwe inrichting voor de bestuurskamer: het kon allemaal gerealiseerd worden dankzij de supportersvereniging.

Tijdens de viering van het tien-jarig bestaan kon secretaris F. Goosselink melden dat het aantal leden boven de driehonderd was gestegen. Een jaar later kon Sinterklaas maar liefst honderdvijftig kindjes een kadootje geven tijdens de Sinterklaasviering in het clubgebouw. En Mulder en zijn vrouw mochten die voor die tijd allemaal kopen en .... inpakken.

De legendarische sportpresentator

Theo Koomen werd in 1978 naar DETO gehaald. Al deze activiteiten droegen er toe bij dat het aantal leden bleef groeien. In het seizoen 78/79 werd het vierhonderdste lid ingeschreven en werden er officiële statuten opgesteld. De supportersvereniging werd ingeschreven in de Kamer van Koophandel.

De voetbalvereniging DETO bleef groeien en daardoor werd het steeds vaker noodzakelijk om het clubgebouw te moderniseren. In het seizoen '79/'80 kreeg men van de supportersvereniging een nieuwe geluidsinstallatie en nieuwe vitrage aangeboden voor het clubhuis. Geld was er ook nog over om het spelregelteam dat flink aan de weg timmerde van trainingspakken te voorzien. Op 10 januari 1988 organiseerden de mannen van de supportersvereniging een prestatie-loop: tractaties en stickers kwamen natuurlijk voor kosten van .... En zo belandde de supportersvereniging met zijn trouwe bestuursleden in de jaren tachtig. Daarin werd het 15-jarig bestaan gevierd, gingen de pupillen eenkeertje schaatsen in Enschede en werd er een proef gedaan met het uitbrengen van een programma-blaadje. Een nieuwe geluidscabine zou er komen en een elektronisch scorebord.





### **DETO op 1 juli 1948 ontstaan uit PVB en SEV. Tijdens het zilveren jubileum van DETO werd er gekocht: van Kippenhok tot clubgebouw.**

Zo wilde men de geschiedenis van DETO typeren. Een blik op de geschiedenis werpt een nader licht op dat kippenhok. Direct na de oorlog was er een gebrek aan alles. Toen de fusie een feit was gebruikte men een oud kippenhok als kleedgelegenheid. Succes had men al snel, want in 1949 werd DETO al kampioen en promoveerde men naar de eerste klasse van de TVB. Er kwam een houten kleedlokaal in de Weitemanslanden voor de voetballers die opgeklimmen waren tot de vierde klasse KNVB. De KNVB besloot ook een derde klasse in te stellen, en omdat DETO bij de bovenste vijf geëindigd was, mocht men het in de derde klasse gaan proberen. Een paar jaar later werd DETO

tweede in de rangschikking en dat was voldoende voor promotie naar de tweede klasse van het zaterdagvoetbal.

DETO heeft het daar niet lang volgehouden, want de lange reizen bleken zware financiële offers te vergen. DETO deed een stap terug. Alleen op sportief gebied. Het ledental bleef groeien en dankzij de ruilverkaveling was er op het Midden een fraai sportcomplex gereed gekomen. De ploeg van het Oosteinde verhuisde naar het Midden. Volgens de toenmalige voorzitter wijlen C. van Leeuwen is de ploeg van het oosteinde op de plaats gekomen die het beste is, namelijk het sportieve hart van Vriezenveen.

1964  
-----  
1967

# naar NAC

In '84/'85 begon een stel enthousiastelingen met de bouw van een tribune. Het ging DETO ook sportief voor de wind en dankzij de supportersvereniging konden vijf bussen vol op 17 november 1984

Tijdens het veertigjarig jubileum van DETO kreeg de moedervereniging ook verlichtingsmasten en armaturen.

Een jaar later werden de reclameborden langs het veld gefatsoeneerd en werd er een eigen telefoonlijn aangeschaft.



Een oplettend lezer bemerkt dat het aantal activiteiten zelf door de bestuursleden ontplooid beduidend minder worden. "Dat is ook zo," legt voorzitter Tijhof uit, "want we werden toen veel meer een ondersteunende vereniging. Vroeger deden we alles zelf, zoals dingen organiseren voor de jeugd

# voor 6 piek

richting Breda vertrekken voor een "avondje NAC". De jeugd mocht dankzij de financiële inbreng van de supportersvereniging mee voor slechts zes piekjes. En als het goed blijft gaan willen de supporters zich laten horen. Voor f 6,- konden ze een cassettebandje aanschaffen met daarop het clublied van DETO. Een jaar na de bouw van de tribune hadden de mannen ook de lening daarvoor al kunnen aflossen. En ook het tweede veld werd door hen verfraaid. Daarvoor werden twee dug outs aangeboden, zodat de reservespelers droog konden zitten.

enz. Maar, sinds de komst van een jeugdbestuur ondersteunen wij qua geld en regelt het jeugdbestuur de rest. Je ziet trouwens dat er onder de vlag van de supportersvereniging heel veel draait. De daadwerkelijke uitvoering ligt steeds meer bij actieve mensen, die wij graag financieel ondersteunen".

En dat doen de heren al meer dan dertig jaar.



**In oktober 1967 kreeg de voetbalvereniging DETO een eigen clubblad. Al op de eerste vergadering van het bestuur van de supportersvereniging werd die wens geuit en op het eerst werd de naam DETOtaal genoemd op 14 april 1967.**

Ter gelegenheid van de eerste editie hoopte de voorzitter van de supportersvereniging dat het clubblad een gezinsblad en een familieblad zou worden. De redactie bestond toen uit: de gebroeders Nijkamp, Joh. van 't Laar, H.J. Schipper en H.A. Abbink. Na een half jaar had de supportersvereniging al 180 leden en ook zij kregen dus een DETOtaal in de bus.

De omslagbladen voor het clubblad werden geleverd door W. Hilarius Wzn's uit Almelo. In het blad werd melding gemaakt van een eigen clublied en dat ter gelegenheid van de officiële opening van het clubgebouw op 29 november 1967. Een clubblad bleek een prima medium om de leden maandelijks te bereiken. Er werd zo melding gemaakt van een bus

die de supportersvereniging voor het eerst liep lopen. De reis ging naar Wapenveld. Voorzitter van de supportersvereniging was toen Karel Munneke. Ondanks degradatie van het eerste elftal naar de vierde klasse in 1968 was DETO een gezonde vereniging. Er werden lovende woorden geuit over muziek in het clubgebouw: deze kwam de sfeer ten goede. In augustus 1968 kreeg DETO een nieuwe trainer: Zeggelink uit Enschede. Hij schreef maandelijks een artikeltje in DETOtaal. Zo roemde hij eens Frits Olthof omdat

hij altijd op de trainingen verscheen (soms zelfs met de trekker). In oktober 1968 werd er eindelijk telefoon aangelegd in het clubgebouw en kon er voor het eerst getraind worden met leren ballen.

In september 1968 maakte DETOtaal melding van een nieuw bestuur. G. Tijhof sr. werd de nieuwe voorzitter. Er werd een dropping georganiseerd en tot veler verrassing werd daar ook aan deelgenomen door de trouwe supporter Gait Post. Voor hem was er die avond een extra prijsje.

Het blad kwam iedere maand uit. Aan het einde van dat jaar hielp DETO de zustervereniging ASV uit Aadorp uit haar nood. Zij mochten tijdelijk op de velden



**V.l.n.r. staand:**  
H. Aman, M. Niks,  
J. Webbink,  
W. Ekkel en  
F. Olthof.

**V.l.n.r. zittend:**  
G. Abbink,  
G. Veldhof,  
D. Aalderink,  
W. Eschendal,  
C. Bal en  
H. Wijbenga.

van DETO spelen. Tot zover een stukje uit het eerste seizoen van DETO's eigen clubblad, die in 1967 een keer uitkwam en in 1968 tien keer.

# supportersbus voor ... 't 3<sup>e</sup>

Terugblikkend op die -lange- periode. Willen ze graag een paar hoogtepunten memoreren.

Allereerst was dat het "Avondje NAC". Ondanks de grote nederlaag was het voor alle supporters van DETO een prachtige avond. Dat was je toch niet gewend om onder politiebegeleiding een stadion in en uit te gaan. En het grootste compliment kwam van die politie, toen ze zeiden dat ze nog nooit zo'n gemakkelijke avond hadden gehad. Voor de supporters uit Vriezenveen was het een enorme belevenis "Je prakki-zeerde er niet aan om gekke dingen te doen".

Een ander hoogtepunt was in 1975. Toen liet de supportersvereniging een supportersbus lopen naar Glanerbrug waar ... het derde elftal kampioen kon worden. Die knapen speelden toen op het hoogste niveau voor zaterdagamateurs en

verdienden die speciale aandacht van de trouwe supporters ten volle. Prachtig was het dat ze kampioen werden vlak na het kampioensfeest van het eerste elftal in Wierden. In optocht gingen de kampioenen op een platte, versierde wagen door het dorp. Aartsoptimisten hadden voor die tijd al bij 'n Tonnenboer aan de Oostermaatweg een platte wagen compleet opgetuigd. Die stond al klaar. En de sensatie was compleet toen die een week later weer gebruikt kon worden toen het derde voor de derde keer in successie kampioen werd. En natuurlijk moeten we de bouw van de tribune, het plaatsen van lichtmasten, een electronisch scorebord en geluidscabine niet vergeten.

Wat zou de voetbalvereniging DETO er kaal uitzien zonder al die financiële injecties van de supportersvereniging. ■



De geluidscabine



Een jeugdteam voor de tribune



**In 1970 kreeg DETO via een gemeente-ambtenaar een seintje dat een voetballer van het Drentse Dalen werk had gekregen op het Manitobaplein. Secretaris Egbert v.d. Veen aarzelde niet om de toekomstige Vriezenvener een welkom toe te roepen en hem te vertellen dat men hem graag in wilde lijven in de DETO familie, hetgeen gebeurde.**

Tijdens een speciale avond werd de nieuwe trainer, Pierik uit Hengelo, voorgesteld. De 36-jarige trainer zou ook samen met Johan Abbink de jeugdtraining verzorgen. Pierik wilde proberen de Vriezenveners hogerop te brengen dan vorig seizoen, toen ze op de derde plaats van onderen eindigden.



Jan Lanjouw

Versterking kwam er ook van de gebroeders Schipper die over kwamen van Dos '37. Freek Becker had aanbiedingen gehad van betaalde verenigingen, maar verkoos bij DETO te blijven en met hen de derde klasse in te gaan.

DETO begon goed: gaf ON geen kans en klopte Voorwaarts, maar Den Ham verraste DETO in eigen huis.

Eind december 1971 prijkt te DETO direct onder OWIOS op een tweede plaats.

Begin januari besloot het bestuur van DETO het contract met Pierik met een jaar te verlengen. DETO moest het

kampioenschap in Vriezenveen aan OWIOS laten, of, zoals een supporter uit Oldebroek het zei: "OWIOS, dat is het Ajax van de Veluwe". Aan het einde van dat seizoen nam good old Bennie Webbink afscheid.

### Ben Webbink

Zo'n 17 jaar lang heeft Bennie Webbink heel verdienstelijk in het eerste elftal van DETO gespeeld. Toen hij in juni 1972 te kennen gaf als speler van het eerste elftal te willen bedanken, heeft men speciaal voor hem een afscheidswedstrijd georganiseerd. Op 10 juni 1972 werd er 's avonds vriendschappelijk gevoetbald tegen Achilles uit Hengelo. Even voor de rust gaf Bennie Webbink de aanvoerdersband over aan Jan Lanjouw, waarna hij op de schouders van de spe-

lers een ereronde langs het veld maakte. Daarmee kwam een einde aan de carrière van een voetballer die 750 wedstrijden in het eerste van DETO heeft gespeeld.

Een unicum: als een "vader" heeft Webbink als laatste man DETO geleid en steeds weer naar voren gedreven om op zijn sportieve, forse en mannelijke wijze het beste resultaat te bereiken: een sportman die voor velen een goed voorbeeld is geweest.



# wie de jeugd heeft ...

## Wie de jeugd heeft: heeft een jeugdbestuur nodig ....

**In de periode dat DETO in de Weitemanslanden voetbalde had men praktisch geen jeugd en wat er aan jeugd was, kon best behapt worden door het gewone bestuur. Eenmaal verhuisd naar sportpark Het Midden kwam de jeugd sterk in opmars.**

Henk Schipper werd de eerste jeugdsecretaris van DETO. De vader van de nu succesvolle fotograaf behartigde vanuit het bestuur de jeugdzaken.

Op een gegeven moment kwam Jan Bruins er bij, omdat het teveel werk werd. Het werd een jeugdcommissie op voorstel van Guus Tijhof. In 1969 kwam Hans van het Laar erbij en het zou tot 1973 duren voordat DETO een echt jeugdbestuur zou krijgen. Naarmate DETO zich nestelde op Het Midden groeide ook het aantal jeugdleden. In het jubileumjaar is dat

Samen om de grote tafel in de nieuwe bestuurskamer praten een aantal mannen over die tijd, waarin zij actief waren voor de jeugd van DETO.

Toen de pupillen van de grond kwamen, begonnen we "gewoon" met elf jochies in een team. Nu spelen ze op kleine veldjes, maar dat was in het begin niet zo. Zowel de E's als de F's waren toen gewoon elftallen.

Het prille jeugdbestuur probeerde naast wedstrijden ook andere zaken te organiseren. "We gingen soms met twee bussen vol naar een dropping die dan eindigde bij de Waaijer of op het Hoge Hexel. Dat was altijd een succes. En om de band met de ouders te verstevigen werden er ook avonden georganiseerd, zoals Oud-Hollandse spelen in de kantine".

In het seizoen 71/72 begon Geert Veldhoff als leider bij de C1 jeugd. Na dat een paar jaar gedaan te hebben, was hij zo ingeburgerd in het jeugdwereldje van DETO dat hij in het jeugdbestuur kwam. En daar heeft hij tot 1993 heel veel werk verzet. "Het was een lange periode en het waren tropenjaren. Want, als je leider was van een jeugdelftal, betekende dat meteen dat je ook bardiensten moest draaien. ➤



Voetbalkamp

aantal er zo'n 250. De jeugd voetbalt verdeeld over de leeftijdsgroepen met 3 F teams, 5 E teams, 4 D teams, 3 C teams, 2 B teams en 2 A teams.

**Dit seizoen begon slecht voor Freek Becker, die z'n kuitbeen brak tijdens de wedstrijd ter gelegenheid van de opening van het clubhuis van Bergentheim. Het werd een wisselvallig jaar voor DETO. Wel werd er goed gespeeld voor de beker.**

Trainer Pierik zou aan het einde van dat seizoen vertrekken naar ATV Hengelo en H. Tusveld werd door het bestuur aange- steld. Vroomshoopse Boys werd dat sei- zoen kampioen en DETO ging zich opma-

len dat het succesvolle jaren waren. Wat de spelersgroep betrof had hij nog best een jaar langer mogen blijven.

DETO draaide alweer een paar jaar mee om de bovenste plaats in de derde klasse. Dé kampioen van 1973/ 1974, zo was de verwachting, zou wel eens uit Westerhaar of Vriezenveen kunnen ko- men. Met de aanstelling van Harry Tusveld als trainer gooide DETO op voorhand hoge ogen. Onbekend was op dat moment of Jan Lanjouw wegens studie kon blij- ven voetballen.

Voordat de competitie



*Keeper Hans Aman*

ken voor het 25-jarig bestaan van de ver- eniging.

Op 19 mei 1973 kwam er een einde aan de bekerdroom van DETO. PPSC uit Schiedam won met 7-2.

Een sportief hoogtepunt vormde de wed- strijd van de Twentse selectie met daarin keeper Hans Aman en Jan Lanjouw van DETO tegen Ajax. Het werd een fraai stukje promotie van het Twentse voetbal, mede dankzij goed keeperswerk van Aman.

Er werd afscheid genomen van Pierik die DETO twee jaar onder zijn hoede had ge- had. Een tweede en een derde plaats op de ranglijst: terugblikkend kan men stel-

goed van start zou gaan werd er door DETO gefeest, vanwege het 25-jarig be- staan. Op 4 augustus 1973 werd er een vriendschappelijke wedstrijd gespeeld tegen PEC Zwolle, een kandidaat voor de eredivisie. De voormalige bondscoach van het Nederlands Elftal George Kessler was juist aangetrokken bij PEC en hij zou mee komen naar Vriezenveen. DETO zou in die wedstrijd een verrassende 1-0 voor- sprong nemen door een doelpunt van Freek Becker. Daarna scoorde PEC twee maal, maar DETO hield uiteindelijk PEC op een verdienstelijke 2-2. Burgemeester C. van der Wolf zou de aftrap verrichten voor dit duel.

1972  
1973



# ... blijft jong

Bij DETO was er nog een echte scheiding: de maandag- en de woensdagavonden waren jeugd-avonden en het jeugdbestuur moest dan ook bardienst draaien."

Een ander die al sinds de begin jaren '70 actief is voor de jeugd is



Roel Schonewille. "Samen met Marinus Niks en Egbert v.d. Weide hebben we toen een soort taxidienst opgezet. We stopten onze auto's vol met voetbaljeugd uit De Pollen en reden die jochies naar DETO toe." Roel Schonewille kwam ook in het jeugdbestuur. Daarnaast bleef hij ook jeugdleader. Samen met Geert Veldhoff zorgde hij voor de "mindere" goden.

Toen Hans van het Laar de overstap maakte van het jeugdbestuur naar het grote bestuur werd Roel Schonewille de nieuwe jeugdvoorzitter. Van 1984 tot 1993 vervulde hij die job. Hij zou afgelost worden door Leo Jaspers Faijer die inmiddels ook het hoofdbestuur is binnengestapt. Nu

is Harm Kuper alweer twee jaar de jeugdvoorzitter van DETO.

Hoewel het groepje om de tafel het er over eens is dat de jeugd niet altijd even gemakkelijk is, kunnen ze een ding wel beamen: je blijft er zelf jong bij. En daarnaast was er toch ook die speciale band. De jeugdleiders trainden samen en deden meer dingen gemeenschappelijk. De binding was enorm. Daardoor waren er ook korte lijnen en konden we snel zaken regelen. In 1984 kreeg DETO er zelfs een pupillencommissie bij. Leo Ekkel werd de pupillensecretaris en later schaarden Janny Drent en Diny Kobus zich in die commissie. Toen kreeg DETO ook de kans om de voetbaljeugd op een woensdagmiddag binnen de poorten te krijgen. Er kwamen ruilbeurzen voor de kleine voetbalschoentjes, de kleding werd geregeld, alles werd gedaan om het de kleine voetballers niet al te duur te hoeven maken. Alleen hun enthousiasme hoefden ze maar mee te brengen. En voor de ouders werd er 's middags koffie geschonken. Het ging crescendo met de jeugd en het werd tijd voor een jeugdcoördinator. Freek Becker kwam in het seizoen 1990-1991.

Op een gegeven moment werd er ook begonnen met shirtsponsoring. Dat bracht niet alleen shirts op voor de jeugd, maar ook een centje in de jeugdkas. Van dat geld werden leuke dingen gedaan voor alle jeugdleden. ➤



Op 18 augustus speelde DETO een wedstrijd voor Bartimeus, het blindeninstituut. Iedereen werd opgeroepen voor dit goede doel de wedstrijd te bezoeken. DETO speelde tegen WVF en ook de opbrengst van de verloting van de supportersvereniging zou bestemd worden voor een geleidehond voor een Vriezenvener. DETO tegen WVF eindigde ook in 2-2.

Ook al in 1973 speelde DETO een oefenwedstrijd tegen Heracles. Dankzij doelpunten van Geert en Daan Schipper won DETO met 3-2 van Heracles.

Tijdens de jaarvergadering deelde de jeugdsecretaris H. van 't Laar mee dat er in het komende seizoen met tien jeugdelftallen deel zou worden genomen aan de competitie. En de nieuwe leden werden nog met name genoemd in de krant. Ook een hartelijk welkom was er voor de nieuwe trainer Tusveld.

De DETO-verloting voor het zilveren jubileum had - toen al - een auto als hoofdprijs.

DETO begon de competitie met een gelijkspel en al snel leidde DETO in district oost. DETO speler Jan Lanjouw werd geselecteerd voor het oostelijk elftal tegen de noordelijke amateurs met o.a. uitblinker Hans Westerhof in de gelederen.

Bij DETO bleef het lekker gaan dat seizoen, ondanks het gelijkspel tegen DES. In een vooruitblik liet voorzitter G.J. Pool weten dat "iedere wedstrijd moeilijk is". Pool hoopte tegen Voorwaarts op winst, maar was reëel door een gelijkspel te voorspellen. DETO zou die wedstrijd in de slotfase winnen.

Ook in de beker ging het naar wens, maar Tusveld en DETO bleven nuchter onder het succes.

Harry Tusveld, de frêle oud-speler van Heracles, was een voetballer in hart en nieren. Met Heracles had hij nog promotie naar de eredivisie meegemaakt. Na zijn actieve periode koos hij voor het trainersvak en als 43-jarige beleefde hij succes met DETO. Maar, al in januari 1974 liet hij het bestuur weten, dat hij DETO zou gaan verlaten aan het einde van dat seizoen, wegens verhuizing. Toen al, zei hij afscheid te willen nemen met een kampioenschap. De positie in maart leek voor DETO onaantastbaar.

Freek Becker leefde ontspannen naar een kampioenschap toe. "Voetbal is voor mij ontspanning, maar ook verplichting", vertelde hij in de krant. Na een jaar Tusveld werd DETO al vijf duels voor het einde kampioen. Volgens Tusveld was teamgeest de basis tot dit succes. Daarmee werd een plaats afgedwongen in de tweede klasse. Het bestuur hield na het spontane feest, diezelfde avond ook een officiële receptie op 19 april.

1974



“We kregen het zelfs voor elkaar dat we onze selectie-jeugdelftallen in trainingspakken konden steken met alleen de vermelding DETO-jeugd, zonder sponsornaam er op.”

Met al die jeugd werd het tijd om eens aan een technisch plan te denken. Gerrit Drent begon met een technische commissie voor de jeugd. En toen er een technisch plan lag, in 1990, kreeg iedere groep z'n eigen trainer en ook een eigen leider bij het team. De lijnen daarvoor werden in handen gelegd van de jeugdcoördinator Freek Becker. Al die jaren hebben de ouders van de

pupilletjes hem langs de lijn gezien, aanwijzingen gevend, aanmoedigen en de knapen opwekkend er vooral een leuk spelletje van te maken. “De motivatie voor dit werk ligt in die knapen zelf. Schitterend zoals ze tegen je reageren: daar doe je het voor. Het houdt je jong” aldus Freek. Toch, ook aan zijn tropenjaren komen een einde, want inmiddels heeft hij zijn taak neergelegd en overgedragen aan Henk Schepers. Henk zal vanaf het nieuwe seizoen naast trainer van A 1 ook de taak van jeugdcoördinator krijgen. Hij is al lang bezig met zijn nieuwe taak, want sinds zijn benoeming observeert hij alle jeugdteams, zodat hij weet wat

voor jeugd DETO in de kuip heeft.

Even terug naar een stukje verleden. Jan ter Braak mag in dit verband niet vergeten worden. Hij is een jaar of acht jeugdsecretaris geweest. Menig ouder van een (destijds jeugdlid) heeft van hem wel eens een brief gehad. Het jeugdbestuur was actief en de jeugdcoördinator was als een spin in het web. Nu kan men stellen dat het jeugdgebouwen

weer even compleet is als toen men er destijds mee startte. Het bruist bij de jeugd van DETO. In een tijdsbestek van enkele weken kon de jeugdsecretaris er 30 tot 40

nieuwe jeugdleden bij schrijven. Er is een breed team die enthousiast aan het werk is.

Toch wil men al pratend over “toen” even terug naar iets waar men goede herinneringen aan heeft. De jeugdtoernooien in Emmeloord bij Flevo Boys waren geliefd. De eerste jaren ging DETO daar alleen met de B jeugd naar toe. Later mochten ook de A en C jeugd mee. Jan Tienstra heeft daar ooit een scheidsrechter het leven gered door een hartstilstand te reanimeren. Het jeugdbestuur van DETO heeft momenteel geen reanimatie nodig: het is springlevend! ■



Het huidige jeugdbestuur

Ongeslagen werd het kampioenschap behaald onder leiding van trainer Harry Tusveld. Slechts twee wedstrijden werden er gelijk gespeeld en dan kun je toch zeggen dat het kampioenschap verdiend is. DETO kwam op een beslissende voorsprong door een



*Freek Becker*

doelpunt van Freek Becker. Trainer Tusveld ging DETO verlaten, omdat hij ging verhuizen naar Vorden. "Maar", zei hij "DETO kan nog veel meer. Volgens mij moet het met dit kampioensteam ook goed lukken in de tweede klasse".

De kersverse kampioenen begonnen met trainer Klaas Westerhuis optimistisch aan een nieuw seizoen. In hun tweede klasse waren zes teams ingedeeld uit het oosten en die streekderby's, zo was de verwachting, zouden financieel gunstig zijn voor de clubs.

Met twee ijzersterke paren van gebroeders te weten Daan en Geert Schipper en Ben en Jan Webbink werd begonnen aan de competitie. Deze mannen stonden borg voor een conditioneel gevecht van negentig minuten.

De nieuweling DETO bleef keurig overeind tegen Excelsior met 0-4. Deze ouverture dwong respect af. Zo veel dat het team nieuwe trainingspakken aangeboden kreeg van sponsor Berkhof uit Vroomshoop. Er werd wisselend gevoetbald: in november was DETO te sterk voor koploper SKV. Maar een gedwongen rustperiode vanwege de vorst deed DETO goed. Zij slaagden er in de thuis nog ongeslagen Sparta N. een nederlaag te bezorgen met 2-1.

Van een winterstop had men in die jaren nog niet gehoord. Op 4 januari 1975 rolde de bal nog en hij bleef ijs en weder dienende gewoon doorrollen. DETO draaide lekker en vertoefde in de Top 3. Logisch dat het contract met trainer Klaas Westerhuis begin februari verlengd werd met een jaar.

Het ging dan ook boven verwachting. "Aan het begin van het seizoen hebben we gezegd: laten wij proberen ons te handhaven. Nu draaien wij met de top mee. Mooier kan het niet", waren de woorden van voorzitter Pool.

Duizend man waren er op 1 maart 1975 langs de lijn en toen lukte het DETO om voor het eerst de koppositie in te nemen dankzij een 3-2 tegen Veluwe Boys. En het bleef spannend die competitie. Op het terrein van SVZW in Wierden zou op 10 mei 1975 de verslissing moeten vallen.



***V.l.n.r. staand:***

*H. Plattje, F. Becker, J. Lanjouw, G. Veldhof, B. Webbink, D. Eshuis, H. Kobes, H. Aman, K. Westerhuis en H. Jonker.*

***V.l.n.r. zittend:***

*W. Ekkel, D. Schipper, G. Schipper, A. Wessels, J. Webbink, F. Reekers en A. Kuper.*

Kaarten voor deze wedstrijd tegen WZC, dat gespeeld moest worden op neutraal terrein, waren in de voorverkoop verkrijgbaar. Maar liefst 2500 toeschouwers zagen DETO daar in Wierden met glans slagen. De 3-1 score was een goede aftekening van de veldverhouding.



## Damesvoetbal floreert bij DETO

**Zo'n twintig jaar geleden was Freek Hessing samen met Rien Simons de grote animator van het damesvoetbal. Freek kelnerde bij dorps huis de Hulle waar Rien beheerder was en waar menig jonge meid zich op de zaterdagavond vermaakte. Ook Gerda Wiltvank, toen nog Zwiggelaar, had de neus naar het Vjenne staan. In de Hulle hoorde ze van het damesvoetbal en samen met een hele groep besloten ze als een soort geintje te gaan voetballen.**

Freek Hessing zou de dames trainen en die eerste groep bestond uit: Helga Kikkert, Corinne Wilharms, Annet Ballast, Rietje Ballast, Linda Kelder, Annetta Eijkelenboom, Irma Koers, Rita Wilharms, Rianne Schipper, Ineke Bruins, Gerda Zwiggelaar, Miranda Heijink en Gezien Altena. De dames begonnen te voetballen in het seizoen 1977/1978. Freek had als trainer maar een doelstelling: "Achter alles dicht houden en zelf een

goal maken, dan werd je wel kampioen".

Het eerste jaar begon direct ook heel goed. De dames werden gesponsord door foto Leo Smelt. Gespeeld werd er in de officiële

midweekcompetitie van de TVB. In de winterdag moesten de DETO vrouwen altijd uit spelen, want bij DETO had men geen licht. Alleen de eerste wedstrijden en de laatste wedstrijden in het voorjaar waren ineens allemaal thuiswedstrijden.

Ook nu nog, in 1998, spelen de DETO vrouwen op deze manier. Alleen niet meer geregeld door de TVB. De TVB zag het organiseren van midweekvoetbal niet meer als een taak en liet alle dames in de kou staan.

De eerste periode van het damesvoetbal bij DETO had men een heel hecht team, totdat de kinderen kwamen of de meiden de verpleging in gingen. Toen konden ze niet meer voetballen. Ondertussen had Marianne Schepers het keeperswerk op zich genomen en ook was er een andere trainer gekomen. Hans van Wezel nam die taak op zich. Hij mocht even het genoegen smaken twee damesteams te kunnen trainen.

Een jaar zou er niet door dames gevoetbald worden, maar het begon toch weer te kriebelen. Onder een pilsje begonnen Roelien Reekers en Gerda Wiltvank toch weer plannen te maken. Ze stapten naar het bestuur en zij mochten hun gang wel gaan, mits.... het bestuur er geen werk van zou hebben. Diny Kobes en Marianne Schepers regelden alles met z'n tweetjes. Bertus Kobes werd gevraagd als trainer. ➤





---

## “Eenmaal zullen wij de kampioenen zijn FC DETO”

50 *Historie*

Bij alle drie de doelpunten was het kanon Becker betrokken. Een lange stoet auto's, met de kampioenen voorop, trok later die middag van het westen naar het oosten van het dorp. De kersverse eersteklassers vierden samen met de supporters een glorieus feest en 's avonds werd er hard meegezongen met het nummer “Een-



Hans Kobes

maal zullen wij de kampioenen zijn FC DETO”.

Op 6 juni zou het officiële kampioensfeest gevierd worden met een receptie. En bij alle officiële toespraken waren er voor alle leden van het eerste elftal een zilveren sigaretten-dooz met inscriptie, die werd aangeboden door de supportersvereniging.

---

### Bazaar

Op sportpark het Midden hield DETO een driedaagse bazaar. Het ging crescendo met de rood-zwarten. Er waren 22 elftallen in de competitie en er waren plannen voor

het bouwen van nieuwe kleedkamers. Om aan geld hiervoor te komen werd de bazaar gehouden.

1975

1976

---

### Seizoen '75 - '76

DETO vertrouwde ook in de eerste klasse op karakter en techniek onder leiding van Klaas Westerhuis, die zijn tweede seizoen inging bij DETO. Een jaar daarvoor was men pas gepromoveerd naar de tweede klasse en een jaar later werd men al op basis van karakter kampioen. Klaas Westerhuis hoopte met de nodige techniek in de middenmoot te kunnen komen.

DETO was Becker en Becker was DETO: de belangrijkste noot van de selectie waaruit niemand vertrokken was, aldus Klaas Westerhuis.

Helaas zou DETO een ongelukkig debuut beleven zonder de geblesseerde Freek in die eerste klasse A. Met Lanjouw en Nijhuis binnen de lijnen boekte DETO de eerste overwinning tegen Hollandscheveld. In dat seizoen was de belangstelling voor de wedstrijd DETO tegen Zwart Wit erg groot. De NCRV kwam er zelfs radio-opnamen van maken. DETO maakte ondanks de 0-0 een goede indruk. De opstelling luidde toen:

Aman/Hondebrink/ Kobes/ B. Webbink/ Ekkel/ D. Schipper/ G. Schipper/ Lanjouw/ Wessels/ J. Webbink en Nijhuis.

## Damesvoetbal als melkkoe

Gevoetbald moest er worden in een "wilde" bond, net als de biljarters. Henk Nijland een man van VESOS uit Hellendoorn heeft vanaf die tijd een heel programma opgezet in z'n eentje. En dat doet hij tot op vandaag nog steeds, voor al die vrouwen die plezier hebben in het spelletje voetbal, maar geen voet aan de bal krijgen vanuit de voetbalbond.

In die tweede periode speelden een stel dames van de oudere garde, aangevuld met jongeren. Op de mavo in Vriezenveen werd er re-

clame gemaakt voor het damesvoetbal en toen kwamen er ineens een dikke twintig meiden op de training. Bertus nam het eerste damesteam onder z'n hoede. En er

kwam een afscheiding met de jeugd. Het meisjesteam onder leiding van Henk Schepers en Henk Fidom mochten wel op zaterdag onder de hoede van de TVB voetballen. Beide Henken werden met die meiden zelfs kampioen.

En dat genoeg zouden de dames ook eindelijk mogen smaken in het seizoen 1996/1997. Zowel in de zaal als op het veld werden de dames kampioen. De kampioens-wedstrijd

werd op een vrijdagavond gespeeld. Daags daarop werd ook het derde van DETO kampioen en samen hebben ze er een groot feest van gemaakt. Marianna daarover: "Zelfs B1 had een paar gulden bij elkaar gelapt in een envelop en die meegenomen om ons te feliciteren".

"We voetbalden op de maandag en we trainden op de woensdagavond. Dat meisjesteam kreeg flink wat publiek. Ze zagen er ook prachtig uit en in de kleedkamers hingen de fraaiste lingersetjes aan de haken". Toch zijn de dames niet onverdeeld tevreden. "Het bestuur werkt nooit mee. We spelen al drie jaar zaalvoetbal in Nijverdalen of Hellendoorn. De enige onkosten die DETO aan de vrouwelijke voetballers heeft zijn portokosten en een bijdrage in de zaalkosten, totaal zo'n honderd gulden. Voor de rest worden we nooit genoemd, hebben ze ook administratief geen rompslomp aan ons, want Diny verzorgt de hele administratie. Maar ze verwachten wel dat we allerlei klusjes opknappen als patat bakken, bardienst draaien enz".

Dit jaar is een moeilijke periode, maar ondanks de kou trainen de dames steeds door. De dames zouden best meer leden willen hebben. Marianne is leidster van het team en Bertus doet eigenlijk de rest in z'n eentje: trainen, verzorgen, vlaggen enz.



**Aan de reis naar Spakenburg (8-11-1975) heeft DETO geen beste herinneringen overgehouden. De ploeg van trainer Jan Zwartkruis zegevierde met 4-0 over DETO. Jan Lanjouw kwam voor rust in botsing met de tegenstander. Hij mocht na een bezoek aan het Amersfoortse ziekenhuis met DETO mee naar huis, maar wel met een ernstige kaakblessure.**

**DETO bleef het goed doen, ondanks scheidsrechterlijke dwalingen, verre reizen (naar Delft waar Rob Hondebrink al na een kwartier rood had gekregen voor een sliding. Iedere week stond er wel een speler van DETO met foto in de krant bij de verslagen, die behoorlijk uitgebreid waren.**

Eind februari werd bekend dat Klaas Westerhuis (ondanks een plek in de middenmoot) DETO moest verlaten aan het einde van het seizoen. Daarmee viel hij ten offer aan het principe van de Vriezenveense club om na elke twee seizoenen een andere trainer aan te stellen. Bij de spelersgroep kwam dit besluit nogal hard aan.

Voor het begin van de wedstrijd DETO - CSVO werd keeper Hans Aman gehuldigd met zijn 250e wedstrijd onder de lat bij de rood-zwarten.

Ben Nijhuis, vertelt terugkijkend op dat seizoen; "Ik kwam van Achilles '12 en dat speelt misschien technisch iets beter, maar dit directe spel bij DETO sorteert wel meer effect. Bovendien is de sfeer hier uitstekend".

Twee steunpilaren, Bennie Webbink (38) en Jan Lanjouw (30) overwogen aan het einde van dat seizoen te stoppen. De taak voor de toekomstige trainer Arend Steunenberg is dus om verjonging door te voeren in het seizoen.

De 31-jarige Arend Steunenberg ging aan de slag bij DETO. "Deze combinatie lijkt voor een verlevendiging van het zaterdagvoetbal te zorgen". Steunenberg was blij met dit materiaal te kunnen gaan werken. Nieuwkomers binnen zijn selectie waren

Herman Slot van Bergentheim, Hannes Lalopua van Fortuna Düsseldorf en Jos Jannink van Omhoog Wierden.

Steunenberg stond in die beginfase met DETO op en ging er mee naar bed. Hij hield zelfs een dagboek bij van de voorronden van iedere speler. Hij vond dat de spelers vaak in hun schulp kropen. Logisch, als je doorstoot van de derde klasse naar de top van de zaterdagamateurs, maar Arend was van plan daar geen genoeg mee te nemen. Thuis moest er een aanvallend DETO komen met spelers die vertrouwen hebben in eigen kunnen.



## Hannes Lalopua koos bewust voor DETO



**In het nieuwe seizoen 76/77 kwam de 21-jarige Hannes Lalopua de gelederen van DETO versterken. De Almeloer verruilde zijn "heerlijke" leventje als full-professional bij Fortuna Düsseldorf voor de Vriezenveense club. Van de Bundesliga naar de zaterdag-amateurs.**

"Ach, de mensen kijken tegen het prof voetbal geloof ik mooier aan dan het is", vertelde hij bij zijn komst naar DETO. "Je bent als 21-jarige full prof. Het lijkt er dan op dat je inderdaad een heerlijk leventje leidt. Maar dat viel, als je zo terugkijkt, aardig tegen. Je leeft alleen nog maar voor het voetballen. Dat beviel me toch niet. Daar komt nog bij dat ik naar Düsseldorf was gegaan juist om te voetballen, maar ik kwam - met uitzondering van vriendschappelijke wedstrijden - nooit aan de bak. Het voetbal in Duitsland is ook heel anders dan ik gewend was. Het tempo ligt veel hoger dan in Nederland. Ik heb ook de indruk dat de stap van de eerste

divisie bij Heracles naar de Bundesliga te groot was. En daarom heb ik om ontbinding van het contract gevraagd", aldus de technisch begaafde rechterspits.

Het niet aan spelen toekomen was niet zijn enige reden om weg te gaan. Andere clubs hadden voor hem belangstelling, maar Hannes koos bewust voor het amateurisme omdat hij zijn toekomst zeker wilde stellen en hij zelf denkt dat niet met voetbal te kunnen bereiken.

Hij wilde aan een avondstudie beginnen en in Almelo een baan zoeken. Laat hij nu bij Texas Instruments gesolliciteerd hebben, waar Arend Steunenberg bedrijfsleider was. En werd Arend Steunenberg net dat seizoen geen trainer bij DETO?



De Almeloer begon vol plannen aan het avontuur in Vriezenveen. Daarbij wilde hij niet alleen zijn aandacht richten op het eerste elftal, maar zich ook richten op de jeugd van DETO. Volgens hem moest er nodig iets gedaan worden aan planning op termijn, zodat er een betere aanvoer vanuit de jeugd zou komen.

DETO verraste na een moeizame start vriend en vijand door ACV in Assen te kloppen. Tegen Spijkenisse behaalden de Vriezenveners een 3-3 gelijkspel. Bennie Webbink zou naar het ziekenhuis vervoerd worden, met wat later bleek een hersenschudding.

Steunenbergh kreeg grip op het spel en bleef vorderingen maken met zijn groep. Eerst wint tegen WHC en thuis legen de Zwervers met 4-2 en dat voor zeker 1200 toeschouwers.



De "Steun"

### DETO - IJsselmeervogels

DETO ging zich dan ook zo langzamerhand als een topper gedragen. Met een 1-4 in Marken en een Steunenbergh die vertelde dat het klasseverschil duidelijk was. Maar ..... Harkemase Boys maakte, notabene in Vriezenveen, op een hardhandige wijze een einde aan de zegereeks. Voor de topper DETO tegen IJsselmeervogels werden noodtribunes gebouwd, omdat de VOORVERKOOP van kaarten enorm goed liep en het bestuur iedere bezoeker de wedstrijd goed wilde laten zien.

Achteraf - na de 2-5 nederlaag constateerde Steunenbergh dat "de jongens" huizenhoog tegen deze wedstrijd hadden opgezien. Televisiecamera's, de grote belangstelling, deed DETO te gejaagd spelen.

Na de winterstop waren er wisselende successen. Dankzij keeper Aman kwam DETO eindelijk voorbij De Zwervers. Tegen Go Ahead wisten ze niet door te drukken, maar een week later verrasten de rood/zwarten mede dankzij een ziedend schot van Freek Becker de kampioen IJsselmeervogels. Jaan de Graaf miste een penalty en Becker was geconcentreerd genoeg om de winst te pakken. Het eerste puntje werd in Spakenburg gepakt. DETO moest de krantenkoppen in dat seizoen wel delen met ON uit Almelo die ook in de eerste klasse B speelden. In een pover duel kwam DETO wel terecht voorbij ON. Hans Aman redde de overwinning voor de Vriezenveners in Huizen, doordat hij zeker vijf doelpunten voor kwam.

1976  
1977

## Internationale contacten

Erik Nikkels wou met een Engels voetbalteam naar Vriezenveen komen. Op donderdag voor de Paasen kwam men op Schiphol aan. Daags daarop werd een vleesbedrijf bezocht, waar de toenmalige voorzitter Pool werkzaam was.

Als avondactiviteit werd er een dropping gehouden. De heer Scherpenzeel belastte zich met de vertaling van de tekst. En uiteraard werd er ook gevoetbald. Dat gebeurde op Tweede Paasdag. ■

42 MIDWEEK, JUNE 12, 1979



Wye Valley with all their trophies. Back row (from l. to r.): P. Hutton, R. Mikurenda, T. Larkin, A. Cheesewright, C. Hunt, G. Nash, M. Bavejlja, R. Harman, S. Atkins. Front row (from l. to r.): B. James, G. Evans, A. Searis, R. Perfect, P. Cowdroy, C. Baker.

## Wye are going Dutch!

WYE Valley Under 15 Football Club rounded off a highly successful season with a triumphant tour to Holland, where they won both their matches.

They were guests of the DETO Club in Vriezenveen who run 15 boys' sides from the age of six upwards. Against DETO under 18s, Wye Valley ignored the age gap to win 4-3.

Then in their next match they came up against a District Under 18 side and this time romped home 4-1.

Wye Valley are one of the strongest minor sides in the area — which is not surprising, considering they were formed two years ago largely from the High Wycombe under 13 representative side.

As several boys have gained places into the Royal Grammar School, they were unable to stick together as a team, playing on Saturdays. The RGS boys could not get off to play.

So a few enthusiastic parents formed a club, called it Wye Valley and entered the

Reading Boys League, who play their matches on Sundays.

Last season they ended up winning four trophies — Reading Minor League, Reading Mercury Shield, Wycombe five-a-side Shield and the Grove five-a-side Cup. Not surprisingly four members of the club — Andrew Searis, Guy Nash, Richard Mikurenda and goalkeeper Richard Perfect — gained county honours. Several more would have done so but for school commitments.

## Ook het seizoen 77/78 weer eerste klasse

50 *Historie*

Na het fors uithalen met 6-0 tegen VVOG stond DETO fraai tweede achter ACV.

In een interview in Voetbal International kwam Arend Steunenberg uitgebreid aan het woord. "Waar U en ik bloed hebben, heeft Arend Steunenberg emoties en anekdotes. Een ramp om zo'n man in een verhaal tot z'n recht te laten komen", begon de schrijver het verhaal. In dat interview vertelde Steun dat hij tien jaar eerder trainer had moeten worden. Alleen die dug-out ervaarde hij als iets verschrikkelijks. Hij kon er z'n ei niet kwijt. DETO had toen inmiddels het contract met hem verlengd tot 1980. Dat vond hij prachtig. Vroeger moest DETO iedere twee jaar een andere trainer en hij presteerde het om langdurig te tekenen.

Arend zag zichzelf in het zaterdagvoetbal terug: jongens van eenvoud, karakter en strijd lust. Zaterdagvoetballers houden niet van schaaksystemen, ze durven een bal te verliezen.

Na dat spraakmakende interview vond DETO de juiste formule. Steunenbergs team kon rekenen op een groeiende aanhang en een ploeg die meedraaide om de tweede plek achter ACV, de absolute top-

per, die DETO ook zou vellen met 1-0. Hans Aman, al dertien jaar onafgebroken onder de lat in het eerste elftal, is door Steunenberg een nog completere doelman geworden. De derby tegen ON verliep



slecht en het duurde twee duels voordat Freek Becker de Vriezenveners weer naar triomf leidde.

Aan het einde van dat seizoen verlieten Hans Kobes (26) en Hans Aman (29) hun DETO: een gevoelige aderlating. Samen wilden ze gaan bouwen en dat kostte hen hun vrije tijd. Vooral Hans Aman had het er moeilijk mee: Eigenlijk zou hij het onder de lat staan bij DETO voor geen goud willen missen.

Na een wisselvallig seizoen moest DETO dus verder zonder de twee Hansen.

In 1978 werd de nieuwe selectie uitgebreid met Nolly Lalopua en Rene Oude Alink, als opvolgers voor de vertrokken Kobes en Aman. Steunenberg zou aan zijn derde

seizoen bij DETO beginnen en dat terwijl het bestuur altijd het standpunt gehuldigd had, dat een trainer na twee jaar moest vertrekken.

Op 6 september 1980 speelde DETO een bekerduel tegen DS' 79. Ds had toen o.a. Epi Drost in de gelederen.

### **Een echt - hecht Deto-team**

#### **V.l.n.r. staand:**

*H. ten Napel, H. Wijbenga, A. Bosch, F. Webbink, J. Slot, F. Olthof, G. Abbink, S. Schipper en J. Fokke.*

#### **V.l.n.r. zittend:**

*G. Timmer, J. Webbink, E. Olthof, D. Schipper, G. Veldhof, H. Wiltvank en L. Jaspers-Fajjer.*



## De LEC: lagere elftallen commissie

**De LEC is ontstaan in een periode dat alle aandacht uitging naar het eerste elftal en de leden van de lagere elftallen het idee kregen dat ze te weinig of geen aandacht kregen van het bestuur.**

Wijlen Jan van 't Laar speelde een belangrijke rol bij het ontstaan van die club. Daarnaast zaten Henny Wijbenga, Albert Stokman, Martin Brinks en Ben Nijhuis in het cluppie dat in 1985 de LEC oprichtte. "In feite had ieder elftal een afgevaardigde naar de LEC toe", vertellen Ben Nijhuis en Albert Stokman het verhaal van de LEC.

"We begonnen met het organiseren van voetbaltoernooien voor lagere elftallen. En 's winters kwamen daar ook nog eens de zaalvoetbaltoernooien bij. Ook aan de voetballende mens werd aandacht besteed. Als er een voetballer was die vijftig jaar

Vooraf in perioden waarin weinig gevoetbald werd, werden individuen



*Ben Nijhuis*

voor het voetlicht gehaald. "Die wilden wij graag in het zonnetje zetten. Pot's Henkie (Henk Wiltvank), Bennie Rohof. Harm ten Napel werden in die jaren allemaal vijftig en werden in het zonnetje gezet. Daarnaast besteedde de LEC ook aandacht aan andere zaken. Toen Bennie Olsman in het ziekenhuis lag, kreeg hij een attentie van de LEC, maar ook het zilveren huwelijk van Albert Stokman werd niet vergeten.

Velen die actief waren in de LEC zullen zeker het voorval met Harm ten Napel niet gauw vergeten. "Harm was actief als grensrechter en toen hij vijftig werd hebben we als geintje zijn vlag vastgebonden, zodat hij die niet meer weg kon gooien: dat deed hij nogal eens als hij het met een beslissing niet eens was". ➤



*V.l.n.r. :  
Henny Wijbenga,  
Henk Potgieter  
en Albert Stokman*

werd, dan zorgden zij als LEC ervoor dat die een wandbord en een bloemetje kreeg. Die aandacht voor DETO sportlieden, ook op iets lager niveau, is heel belangrijk, want dat bindt mensen binnen een vereniging".



**In 1981 kwam de besnorde spits uit Enter, Hans Polko, de gelederen van DETO versterken. Met deze schutter stond DETO eind november weer aan kop van de ereranglijst.**

Ook laatbloeier Jan Wetering kwam in 1981 naar DETO. Hij was toen al 28 jaar en ging zelfs op trainingsstage naar West Ham United. Met hem en Hans Polko was er een betere start dan in 1980 met deze versterkingen in aanvallend opzicht.

In november 1981 maakte de NCRV televisie-opnamen van de wedstrijd tegen Zwart Wit. Vijf jaar daarvoor verloor men onder de druk van de camera's en publiciteit van IJsselmeervogels. Drie goals van Freek Becker bepaalden mede de eindstand op 4-1. Toen was men wel tegen de druk bestand. Einde november pakte DETO de eerste periodetitel.

Ook in maart 1982 moest Arend Steunenberg het hebben van de spitsen Polko en Wetering. Op Becker kon men



vanwege een teenblessure niet meer rekenen. "Maar, we horen er weer bij", drukte Steunenberg zich voorzichtig uit na een 3-1 overwinning op Volendam.

1981  
1983

Toen Arend Steunenberg aan het begin van het 1982 het bestuur van DETO te kennen had gegeven de Vriezenveense club te gaan verlaten kwam Joop Phillippo in beeld. Hij verschilde in woord en daad hemelsbreed van Steunenberg, die toen vijf jaar bij DETO was. Phillippo vond het jammer dat Hans Polko weg was gegaan. Hij heeft er het afgelopen jaar maar liefst 22 ingeschopt voor de Vriezenveners.

Na een periode van 26 jaar als kleurrijk trainer begon de bijna pensioengerechtigde Phillippo aan een "uitdaging" in het zaterdag amateur voetbal.

DETO had Aman weer op doel. De anderen in dat team waren: Kuper, Groot, Ekkel, Schepers, Klunder, Schipper, Ruud Sche-

pers, Zelle, Wetering, Berry Schippers. De spitsen waren Jan Wetering en Freek Becker, die na een slepende blessure op 4 oktober 1982 zijn rentree weer maakte. In dat jaar was er een bekerwedstrijd van allure. DETO had geloot tegen DS'79 uit Dordrecht. Met een volwassen spelopvatting bleken de eerste klasse B amateurs in staat de profs van DS' 79 op afstand te houden. Een hechte eenheid lag aan de 1 - 0 winst ten grondslag.

Juist de meest geroutineerde van het stel, Gerrie Muhren ging op een beslissend moment in de fout en dat bood Jan Wetering de kans zijn ploeg in de volgende ronde te schieten.

# einde lec, begin deto 2000

Ieder elftal had een afgevaardigde, die zaken als jubilea, ziekte, of anderszins kon doorgeven aan de mensen van de LEC. Maar ja, na een aantal jaren bloedt ook zoiets moois als de LRC een beetje dood. "We hadden al zolang zaken binnen de vereniging opgepakt, die niet door het bestuur gedaan werden. Wij voelden veel meer aan wat er binnen de vereniging leefde. En vooral Albert Stokman stond midden in die vereniging. Hij trainde de lagere elftallen en hij was als het ware de exponent van het hele lagere elftalgebeuren", aldus Ben Nijhuis. De LEC kwam aan geld door grote verlotingen te organiseren tijdens de voetbaltoernooien. Samen werden de prijzen bijeen gescharreld en van de opbrengsten van die verlotingen konden attenties gekocht worden bij

een jubileum. In al die jaren, bijna tien jaar zou de LEC actief zijn tot 1994, bestond het uit hetzelfde groepje mannen. En van die mannen was Jan van 't Laar de grote animator, altijd in voor iets gekks, altijd enthousiast organiserend als er ideeën geventileerd werden.

Toen DETO 2000 opgericht werd heeft men de LEC opgeheven. De laatste paar honderd gulden die er in kas waren, werden in DETO 2000 gestopt en daarmee gaven de mannen van LEC eigenlijk ook aan dat de neuzen bij DETO weer dezelfde kant uitstonden. Er was een gezamenlijk doel om naar te streven, waar ook die gelijkgezinden van de LEC toen hun steentje in bij wilden dragen. ■



De as van DETO met Groot, Klunder, Zelle en Wetering deed niets onder voor die van DS. Het werd geen spektakelvoetbal. Het resultaat was voor Phillippo belangrijker. Hans Dorjee, trainer van DS' 79 sprak later van onderschatting van zijn ploeg. De kleine drieduizend toeschouwers droomden na deze winst van Ajax ..... het werd De Graafschap.

De rentree van Freek Becker zou niet lang duren. Na 13 jaar moest DETO verder zonder Freek, die na een conflict met Phillippo weigerde zich te laten transformeren tot hardloper. "Ik ben geen ren-

paard en zal het nooit worden ook. Ik heb andere kwaliteiten op het tactische vlak", aldus Freek.

De bekerwedstrijd tegen De Graafschap werd een nipt verlies van 2-3. DETO strandde op de negatieve instelling van De Graafschap. Vierduizend toeschouwers zagen de bijna 40-jarige Geert Schipper, op wie de tand des tijds geen vat scheen te krijgen, en de balvaardige Rene Klunder. Enkele "supporters" van De Graafschap werden door de Vriezenveense politie opgepakt wegens wapen en messenbezit.

### Seizoen 83/84

Als 35-jarige begon Freek Becker optimistisch aan het nieuwe seizoen. DETO eindigde na een goede start op de achtste plaats. Volgens Becker is er nu meer kwaliteit, vooral als Hans Polko speelgerechtigd is. Phillippo is weer trainer van de club, maar dat zou niet lang duren. De kranten meldden op 20 oktober het op non-actief stellen van de trainer. De groep reageerde lauw op dat besluit van het bestuur. Als trainer was hij een kei, maar op het menselijke vlak en als verenigingsmens had hij zich amicaler kunnen opstellen, was de veel gehoorde mening. Al in september waren er problemen geweest met spelers die zich gepasseerd zouden voelen.

Aanvoerder Hans Groot hield zich op de vlakte en oud-trainer Steunenberg zei het nog naar z'n zin te hebben bij Robur et



**V.l.n.r. staand:**  
J. Filippo,  
E. Mulder,  
H. Letteboer,  
J. Webbink,  
H. Groot,  
H. Schepers  
en J. Stegeman.

**V.l.n.r. zittend:**  
R. Klunder,  
D. Rosink,  
F. Becker,  
T. Stoop,  
M. Meintema  
en H. Ekkel.

Velocitas.

Het jaar 1983 was helemaal een vreemd jaar. Ook Ruud Schepers kwam niet meer in actie na een conflict met Phillippo.

## Mensen die van wanten weten



Wat is een voetbalvereniging zonder actieve mensen, die de mouwen willen opstropen? Zulke mensen die van wanten weten vind je bij DETO binnen de activiteitencommissie. De club bestaat nog niet zo lang. Rond het veertigjarig jubileum van vv DETO werd een groep mensen gevormd, die zich met de activiteiten rond dat feest zouden bezig houden. De club van toen is bij elkaar gebleven en draait nu alweer tien jaar onder de naam activiteitencommissie.

Ieder jaar verzorgen zij de kaartavonden op de maandagen, de bingo-avonden. Ze draaien een rad van avontuur na de wedstrijden op zaterdag en ook op andere manieren zijn ze inventief met het genereren van gelden. Wie de actie bedacht heeft, kunnen we niet meer achterhalen, maar iemand moet ge-

dacht hebben: iedereen heeft toilet-papier nodig; en vandaar dat er jaarlijks een toiletpapieractie op touw gezet wordt. Sommige enthousiastelingen nemen heel wat rollen op voorraad.

Ook de ijstaartenactie komt uit de koker van de activiteitencommissie. En jongste loot aan de "boom" van activiteiten is de Grote clubactie. Altemaal manieren om aan geld te komen: geld waarvan leuke en nuttige dingen gedaan kunnen worden zoals verfraaiing van het clubhuis en andere zaken.



**In mei 1984 verlieten drie oude getrouwen gelijktijdig de selectie van DETO. Op 26 mei werd afscheid genomen van "Heintje Davids" alias Hans Aman, middenvelder Geert Schipper en verdediger Wicher Ekkel. Een driewerf bedankt voor drie grote pijlers waarop DETO zo lang heeft kunnen bouwen.**

In augustus 1986 kwam Hannes Lalopua opnieuw naar DETO. Volgens Steunenbergh was de eigen kweek met o.a. een Corné v.h. Laar, Ruud Lanjouw, Henri Netters goed doorgebroken.

zoen uitgeschakeld. Zolang DETO zou meespelen om een periodetitel of het kampioenschap verkoos Steun Aman boven een jeugdkeeper.

Op 16 mei stond DETO op de vijfde plaats.

Na vijf jaar maakte de toen 38-jarige routinier Hans Aman op 12 maart 1988 zijn rentree. Dat gebeurt op verzoek van Steunenbergh. De keepers Erik Mulder en Corne v.h. Laar waren voor de rest van het sei-

1984

1988



Hans Aman



Wicher Ekkel



Geert Schipper

# spelregelteam

**Een aantal jaren lang leidde Hans van 't Laar in z'n uppie het spelregelteam. En met succes, want in 1980 mocht het spelregelteam zelfs deelnemen aan het landskampioenschap.**

Deze finales werden in Amersfoort gehouden. Zelfs twee vertegenwoordigers namens de SAO, de heren Frans Pouwels en Piet Ketelaar, waren daar aanwezig om "hun" winnaars bij te staan. Dat werd als zeer ondersteunend ervaren. De knapen die het moesten doen in Amersfoort waren: Gerard Roelofs, Hans Olsman, Klaas Harzevoort, Henk Veldhoff en Alex Zomer. En



voordat ze zover kwamen moesten ze dus eerst de Almelose beker winnen en daarna de Twentebokaal.

Op een gegeven moment lag het spelregelteam "op z'n kont". In 1986 vroeg Jan Bruins aan Rien Simons of hij dat samen met Henk Hilberink weer wilde oppakken. Dat gebeurde en in het seizoen 1987-1988 werd er een herstart gemaakt. De Johan

Kamerling trofee werd meteen al in dat jaar gewonnen. Het jaar daarop was het even iets minder, maar toen kwamen er drie jaren waarin achtereen de beker gewonnen werd, zodat de fraaie wisselbokaal sindsdien het clubhuis van DETO siert. Ook daarna werd er nog twee keer gewonnen.

Het spelregelteam floreerde in het begin van de negentiger jaren. Rien en Henk konden zelfs een keer een damesteam formeren, iets unieks in de hele regio. De dames werden in het mannenveld fraai vierde. Twee jaar geleden stopte Henk Hilberink met het leiden van de spelregelteam. "Ik ben toen alleen doorgegaan en kreeg daarbij hulp van Jelle Abma", vertelt Rien. "Maar spelregels leven niet meer bij de verenigingen. DETO is eigenlijk de enige club in de omgeving die er altijd veel aan gedaan heeft. Andere verenigingen lijken spelregels onbelangrijk te vinden. En dan zie je ook dat vanaf de C jeugd men daar al commentaar begint te geven op scheidsrechters, omdat ze niet meer weten waarvoor de scheids nu eigenlijk fluit. Het zou een hele goede zaak zijn als verenigingen een spelregelsessie hielden met zowel junioren als senioren om daarmee minimaal een avond per seizoen aandacht te besteden aan (nieuwe) spelregels.



**Niet alleen de vis wordt duur betaald, maar ook de twee punten in de competitie van 1992, tijdens de eerste wedstrijd tegen HZVV heeft DETO nogal wat gekost.**

DETO begon in de eerste thuiswedstrijd op een prachtige grasmat, maar al na 14 minuten werd de wedstrijd gestaakt omdat de hagel de nieuwe grasmat geselde. Na de hervatting had trainer Herman Morsink zijn spelers met meer bagage het veld ingestuurd. De nieuwe keeper Stoelhorst werd op de proef gesteld door de Hoogeveeners, maar uiteindelijk won DETO die eerste wedstrijd met 3-2. Dat zonder Bert Schippers, want de Zwitserse club wilde eerst 30.000 francs voor hem zien, alvorens Schippers voor DETO mocht uitkomen.

Als trainer van een succesvolle ploeg kun je van alles proberen om een al te grote publiciteit rond Bert Schippers te willen vermijden en door te wijzen op het collectief. Maar als Bert Schippers vervolgens vijf keer raak schiet in Groningen, dan blijven lovende woorden niet uit. Bert Schippers uit Markelo werd in het seizoen 1992 naar DETO gehaald na een

moeizame overgang van het Zwitserse Sursee. En natuurlijk was men benieuwd of hij de beloften ook waar kon maken. In minder dan drie volle wedstrijden prijkte zijn naam al op de topscorerslijst. Het meegereisde DETO legioen wist zijn kwaliteiten in Groningen bij ON op waarde te schatten. De ploeg onder leiding van Herman Morsink had nog niet eerder in Groningen gewonnen en dan met een korfbaluitslag 3-9 huiswaarts keren, dat is puur voetbalgenoegen.

Waar het eerste elftal onder leiding van Morsink een goede start van het seizoen realiseerde, was men met het tweede elftal ook prima bezig. Zij brachten het thuisgebleven publiek in extase door met 5-1 van WVF 2 te winnen. En zulke prestaties vragen om een goede uitstraling. Zij zouden ook voortaan in het tenue van hoofdsponsor WvM gaan voetballen. Niet alleen het wedstrijdtenue, maar ook nieuwe trainingspakken zou het tweede elftal krijgen.

1992

Dan weet ook de jeugd waarom een scheidsrechter fluit. Dat bespaart een hoop irritatie op het veld”.

Een jaar of vijf geleden probeerde Rien Simons via het clubblad DETO-contact het spelregelgehalte van de lezers wat op de vizelen. Iedere keer stonden er tien vragen in. Maar het waren maar een paar mensen die ze ook daadwerkelijk invulden en daardoor meedongen naar de titel “beste spelregelkenner van het jaar”.

Omdat DETO dit jaar het vijftigjarig bestaan viert heeft men middels bemiddeling van Rien Simons de jubilaris aangeboden om de strijd om de Twentebokaal te laten verspelen in het prachtig vernieuwde clubgebouw van DETO.

Na de voorronden eind januari mochten in totaal tien groepen uit s.o. Oldenzaal, s.o. Hengelo, s.o. Enschede, s.o. Nijverdal en s.o. Almelo meedingen naar de titel om de Twentebokaal. ■



## The Bult-side

**Toen men ons vroeg om een bijdrage te leveren voor het jubileumboek van de vv DETO naar aanleiding van het 50-jarig bestaan hoefden we natuurlijk niet lang na te denken.**

Vele jaren geleden gingen we het 1e elftal al achterna naar de uitwedstrijden. Velen gingen in gewone personenauto's en het groepje VASTE supporters in een busje, beschikbaar gesteld door een bekende aannemer

uit Vriezenveen.

Echter, enkele jaren geleden besloten we om onze groep een naam te geven: de BULT-SIDE.

Hoe komen we aan die naam? Wel, schuin achter de huidige DETO dug-out is een bult en daar staan we dan altijd bij de thuiswedstrijden. Een ieder die zich heeft aangesloten bij de Bult-side heeft natuurlijk het recht om het allemaal goed te kunnen volgen. Vandaar dat men destijds besloot om een plateau aan te leggen voor ons aller H.E.U.A. Dit gebeurde natuurlijk wel na toestemming van de wethouder van sportzaken.

Het is echt waar en reizen DETO 1 overal achterna of men moet voetballen in Wierden of in Madrid. ➤



### **... en (bijna) sensatie in een fantastisch bekerduel tegen sc Heracles**

Het is eind september 1992. Rond zes uur 's avonds gonsde het op sportpark het Midden van "strijdkreten" en toeters en bellen, van het DETO legioen. Dankzij sponsors van DETO kan de jeugd van DETO gratis het bekerduel Heracles tegen DETO gaan bijwonen. En daar wordt massaal gebruik van gemaakt. Twee bussen vol en daarachter nog kleinere busjes en personenauto's vertrekken richting Almelo. Een half uur voor aanvang van de wedstrijd is het vak voor de bezoekers een deinende massa die bijgestaan door de Manolo het DETO clublied aanheffen.

De voetballers van DETO voelen zich mentaal gesterkt en gaan enthousiast aan de slag. Na een aantal kansen is er in de 27e minuut zelfs een 0-1 voorsprong voor DETO van de voet van Ronald Dams. DETO komt met 0-2 voor tegen Heracles en met deze riante voorsprong kunnen de DETO mensen gaan rusten. Dankzij een doelpunt van Zwijze wordt het zelfs 0-3 en de bezoekerstribune gaat echt uit z'n dak. Heracles kon in de tweede helft dankzij een betere conditie terug komen en het werd 3-3, zodat al die meegereisde jeugdige supporters nog langer wakker moesten blijven. Pas in de tweede verlenging kreeg DETO de "doodsteek" 4-3. Ondanks dat kon DETO met een opgeheven hoofd terugkijken op het KNVB bekerduel.

1992

---

# bult-side 2

De Bult-side is erbij. Waarom voelen we ons zo verbonden met DETO 1? Wel, het eerste team is het vlaggeschip van de vereniging en als je als lid maar je uiterste best doet, kom ook jij misschien wel in het 1e team van de vv DETO (als je er al niet bent).

Echter, het is uiteraard niet zo dat alleen het 1e team telt, want we zijn wel allemaal getuige geweest van het kampioenschap van het 3e

pen een activiteit op poten te zetten, of werk te leveren in het belang van de vv DETO. De laatste jaren merken we tevens een cultuuromslag. We staan veel dichter bij elkaar, spelers/supporters en dat uit zich doordat we spontaan over en weer elkaar iets te drinken aan bieden.

We zijn al een begrip binnen onze eigen vereniging en hopen natuurlijk dat een ieder van ons dat erkent.



Om langs deze weg gezamenlijk op te trekken, want Eendracht is onze kracht. En dat alles weer in het belang van onze vv DETO, want alleen door eendracht tot overwinning.

Om alles compleet te

team, of van de dames in het seizoen 1996/1997. Daarbij zorgden we met onze trommel voor een gezellige sfeer.

We hebben dezelfde Bult-side kleding en dat is een stukje herkenning ... Maar vooral is de Bult-side een vriendenploeg, die veel plezier heeft en tevens bereid is om te hel-

maken, volgen tot slot onze namen:

Herbert Engberts Gerlof Netters  
Han Eshuis Harold Rohof  
Henk Nijen Twilhaar Djille Eshuis  
Hans Eshuis Jasper Eshuis,

**DE BULT-SIDE**

**Wie kan er de voetballer Frits Olthof beter typeren en neerzetten als actief voetballer dan een oud-speler die van 1956 tot 1965 samen met Frits in het team gespeeld heeft : meester Alkema.**

**“Frits is een echte no nonsens speler, dat wil zeggen geen flauwekul. Er tegen aan en zo snel mogelijk het net laten wapperen. En dat heeft hij dan ook vaak laten doen.”**

In diverse sportverslagen stond te lezen dat Olthof een technisch bekwame voetballer was, een technicus die moeilijk van de bal te krijgen was. Soms was hij een beetje balverliefd en pingelde hij wat te lang, maar meestal gaf hij de ballen op maat.

In die jaren werd er veel gescoord. In 1957 in 18 wedstrijden meer dan 80 doelpunten. Frits begon als rechtsback en later werd hij linksbinnen. Hoogtepunten waren de ontmoetingen met DOS. In de loop der jaren werden Frits en zijn makkers steeds sterker. Successen werden er gevierd, mede dankzij Frits. In 1963 werden er maar liefst vier spelers van DETO opgesteld in het Twents zaterdagelftal. Samen met Alkema beleefde Frits ups en downs in het voetbal-



veld. Alkema typeerde hem als een voetballer, die een combinatie was van Eugene Hansen van Roda en van Vanenburg van PSV.: doorzettingsvermogen gekoppeld aan vaardigheid. Altijd bereid om zich in te zetten, geen praatjes maar doen. Frits had een ijzeren gestel. Een voorbeeld voor de voetbaljeugd en een groot genoeg om met hem gespeeld te mogen hebben in al die jaren dat Frits in zijn DETO shirt actief was.

Vanaf de oprichting in 1948 heeft Frits Olthof deel uitgemaakt van de DETO familie. Hij is als het ware groot geworden met rood/zwarte kleren. Pas na 45 jaar actieve voetbal zou hij op 14 mei 1993 afscheid nemen van zijn kicksen tijdens een wedstrijd tegen het zesde elftal.

1993

**VRIEZENVEEN** - In een bomvol clubgebouw heeft v.v. DETO donderdagavond haar nieuwjaarsreceptie gehouden. Voorzitter Gerrit Abbink hield zijn toehoorders voor dat er van een vijfjarenplan bij v.v. DETO niets klopte. Dan zou komend jaar pas een begin gemaakt worden met de uitbreiding van het clubgebouw. "We zitten hier in een accommodatie die al voor 95% gereed is. Zelfs de baklucht komt al bijna uit de nieuwe cafetariahoek. En dat alles is gerealiseerd dankzij heel veel vrijwilligers die door bestuurslid Jan Slot opgepept zijn. Daarvoor is DETO hem veel dank verschuldigd."

De realisatie van de uitbreiding vormt het kado voor het vijftigjarige jubileum dat DETO dit jaar gaat vieren. Niet met grote feesten, want het mooiste kado is de accommodatie en de investering in de toekomst.

DETO telt momenteel meer dan 530 leden, waaronder jeugdleden die zich volgens planning ontwikkelen. Met name haalde Abbink de international aan. "Welke club kan zich er op beroepen een international in haar gelederen te hebben. DETO is trots op Jessica Torny".

Ook in sportief opzicht gaat het DETO naar den vleze. Reden voor het bestuur om tijdens de nieuwjaarsreceptie ook het verlenen van het contract met trainer Guus Hoevenberg te vermelden.

"Toen ik hem vroeg waarom het nu zo lekker gaat met DETO, verwachtte ik een uitgebreid antwoord, maar het bleef bij een woord "collectief". Dat is wat DETO in en langs het veld uitstraalt. En dat collectief houdt niet op bij de spelers in het veld, maar uit zich ook in de trouwe supporters als beste bankzitters, maar dan vooral bij het hertenkamp en dat uit zich ook in KK, kleine Kroese, die mede de sfeer bepaalt binnen het hele gebeuren.





## Jan Wetering trainde zelfs door op z'n eigen verjaardag

50

Historie

**“Mister DETO” zo zal Jan Wetering wel altijd betiteld worden. Op zaterdag 22 april 1995 nam de toen 41-jarige stijlvolle voetballer uit Aadorp afscheid.**

Op het verdrietige sportpark het Midden in Vriezenveen kreeg zijn afscheid een beetje extra glans toen hij in de 66ste minuut de gelijkmaker in de touwen kopte. Treurnis was er bij de jongens op de Bultside niet alleen om de degradatie van DETO, maar ook om het vertrek van Jan Wetering. Op 17 mei kreeg Jan zijn speciale afscheidswedstrijd met Arend Steunenberg in de dug out. “Onder hem ben ik begonnen bij DETO. Hij was een trainer die iets maakte van een wedstrijd en waar menige toeschouwer ook voor kwam. Hij verstond de kunst de mensen enorm te motiveren”, roemt Wetering de Almeloër.

Jan Wetering kwam na tien jaar gevoetbald te hebben in het eerste van ASV'57 naar DETO. Daar zou hij maar liefst vijftien seizoenen voetballen en volgens de berekeningen kunnen dat wel 700 officiële wedstrijden geweest zijn. En van die vijftien jaar bij DETO mocht hij veertien jaar in de eerste klasse spelen. Met plezier kijkt hij terug op prachtduels tegen ACV en IJsselmeervogels, tegen de Graafschap en DS'79. Ook met veel plezier kijkt hij terug op de proeftrainingen bij West Ham United.

Als hij terugdenkt aan zijn collega spelers, dan denkt hij met plezier terug aan Hans Groot, de altijd rustige en goed spelende laatste man. Aan Hans Polko, de clown en publiekstrekker, een type waarvan je er meer op de velden moet heb-

ben. Maar ook aan Anne Kuper, een speler uit eigen gelederen die voetbalde met hart voor de zaak.

Uit alle waardering die DETO voor Jan Wetering had werd ook die wedstrijd gehouden op 17 mei, een partijtje voetbal met oude makkers. Het gezin Wetering heeft zich al die jaren aan Jan aangepast. Op z'n verjaardag ging Jan gewoon trainen en in de voorbereidingstijd ging hij nooit op vakantie. Na vijftien jaar was de sportieve Wetering voetballend nog lang niet “op”. Toch wist hij dat er ooit een einde aan z'n voetballoopbaan moest komen en dat hij de kicken zou verruilen voor het trainer-



schap. In de nadagen van zijn carrière vond hij het echter wel heel zwaar om twee achtereenvolgende degradaties mee te moeten maken. Dat was in sportief opzicht een dip “en dat doet pijn” aldus Jan Wetering.

# 40 jaar lid

Hoewel er niet al te veel gefeest zal worden en de penningmeester de hand op de knip probeert te houden zijn er al een aantal dingen gepland. Op de oprichtingsdatum zelf, 1 juli a.s. bestaat DETO precies vijftig jaar, wordt er een receptie voor genodigden gehouden. Op 15 juli is er een reünie voor de "oudere" garde vanaf 35 jaar en het interne toernooi op 6 juni zal een uitgebreider karakter krijgen.

Ook een stukje nostalgie was er, want er werden twintig leden gehuldigd die ook allemaal 25 jaar lid zijn geweest van DETO. Al eerder, tijdens de ledenvergadering in oktober, waren er ook al een aantal gehuldigd. Een speciale huldiging was er voor het "elftal" grijze eminente

heren, met of zonder haar, die veertig jaar lid zijn. De elf plus reserve, dus twaalf in totaal waaronder ook voorzitter Abbink zelf, die even terug ging in de tijd dat er nog op het Oosteinde gespeeld werd en waar men soms de bal op moest halen in De Pollen bij Wiltvank. Niet een net vol, maar slechts één exemplaar die ook al minstens twintig keer in handen van Gait Post, de schoenlapper geweest was, om hersteld te worden.

Alle jubilarissen kregen een herinneringsspeldeje.

Met de wens dat het jubileumjaar ook in sportief opzicht een succesvol jaar mocht worden, besloot Abbink het officiële gedeelte.



**De 40-jarige jubilarissen:**

*G. Abbink, H. Abbink, J.G. Alberts, L.W. Ekkel, F.H. Hessing, J. van 't Laar, A.H. Mulder, E. Olthof, B. Plattje, J. Slot, F. Webbink en J. Webbink.*

**Hoewel er praktisch iedere winterperiode een winterstop is voor de voetbal wil dat nog niet zeggen dat er bij de voetbalvereniging DETO dan weinig gebeurt. De winterstop vormt een goede gelegenheid om te vergaderen.**

Dat gebeurde ook eind 1996 en het clubgebouw zat helemaal vol. Nog net niet op elkaars lip, zoals na een wedstrijdmiddag het geval is, maar toch...

De v.v. DETO heeft ingezien dat er wat moest gebeuren aan de eigen accommodatie. Daartoe is een tijd geleden DETO 2000 opgericht. Het bestuur heeft een beleidsplan ontwikkeld voor de verbetering van de huidige accommodatie. In 1967 betrok DETO vanuit de Weitemanslanden het complex op sportpark het Midden. Hoewel er nadien enkele uitbreidingen en aanpassingen hebben plaatsgevonden, voldoet het niet meer aan de eisen van deze tijd.

De commissie DETO 2000 richt zich op plannen ter verbetering van de accommodatie en de uitbreiding ervan. Het clubgebouw is uitgebreid met een jeugdgedeelte, een vergaderruimte, kleedkamers en een verbeterde entree.

Deze entree was als eerste gerealiseerd en het streven van DETO was er op gericht de resterende plannen gerealiseerd te hebben in 1998, het jaar wanneer de vereniging haar vijftigjarig jubileum gaat te vieren.

Om alles te kunnen realiseren is veel geld nodig. Een deel van dat geld werd verworven door lopende acties zoals de oud-papieractie, de sponsorloterij en de activiteitencommissie. Dankzij deze acties kon de entree als eerste gerealiseerd worden. De toestemming van de leden was echter ook nodig voor een geldlening en die werd tijdens die vergadering in de winterstop graag door de le-

den unaniem verleend.

Direct na de kerstdagen zijn de oude units die tot dan in gebruik waren voor o.a. fysiotherapie, jeugdhonk en vergaderruimte ontruimd en afgevoerd. Dat gapende gat tussen veld 1 en veld 2 zou dus binnen niet al te lange tijd opgevuld gaan worden met de aanbouw. De kantine is vergroot, maar deze ruimte kan ook afgesloten worden middels een vouw wand, zodat de jeugd hun eigen plekje krijgt binnen DETO. Een nieuwe toiletgroep, een ruimte voor wedstrijdformulieren, een spreekkamer, een bestuurskamer, de fysio en twee extra kleedkamers zijn er verze-

zen. De voetbalvereniging DETO wil een club zijn voor iedereen. Bij de nieuwbouwplannen wordt er daarom ook rekening gehouden met mindervaliden. In de bouwtekening is ook een apart invalidentoilet opgenomen.

Met de plannen zoals die vervat waren in de bouwtekening gaat DETO op weg naar 2000. Dat kan alleen lukken met de steun van alle leden. Zij hebben de handen uit de mouwen gestoken, want alleen op die manier was het plaatje financieel rond te breien.



1996



Een voetbalvereniging kan niet zonder leiding. Een wedstrijd spelen zonder scheidsrechter is onmogelijk en toch is het altijd maar weer muizen geblazen om die man (vrouw is ook welkom) in het zwart (of groen/grijs/bordeaux of wat men tegenwoordig aan moderne outfit kan bedenken) zover te krijgen dat ie als scheidsrechter wil fungeren.



Rien Simons ervaaarde dat ruim tien jaar geleden. Ze zaten omhoog met scheidsrechters. "Ik ben toen op cursus gegaan bij MVV in Harbrinkhoek. Bij DETO kregen we steeds meer elftallen en voor al die wedstrijden moesten er fluitisten komen. De senioren bleven lekker door voetballen en ook de jeugd bij DETO groeide.

Op een gegeven moment was de nood zo hoog dat je op een zaterdag soms wel drie wedstrijden moest fluiten: onverantwoord, want die laatste ben je er echt niet meer

met de gedachten bij.

Toen heeft DETO zelf in Vriezenveen een scheidsrechterscursus opgezet. Daar zaten acht DETO mensen bij, aangevuld met aspirant scheidsrechters uit de omgeving. Twee jaar later hadden we als scheidsrechterkorps alweer problemen. Een deel van de opgeleidenen raakten we kwijt door verhuizing, studie of anderszins.



Op een zaterdagmorgen was er een klein feestje te bouwen bij DETO. De werkers aan het nieuwe onderkomen lagen voor op schema. De planning zag er al goed uit, maar de heren metselaars en uppers hebben zo hard gewerkt dat ze nu veertien dagen voor lagen op schema. Dat betekende dat de spanten gericht konden worden en daarmee een flinke “smoel” gegeven werd aan de contouren van de uitbreiding van DETO.



# the man in black 2

We hebben toen geregeld dat de oudere jeugd een opleiding kreeg. De A- jongens konden best de E-tjes en de F-jes gaan fluiten. Als vereniging mag je dan heel blij zijn dat die knapen dat voor een vereniging willen doen. Zelf ook nog een complete outfit kopen was begroetelijk voor een aantal. Daarom zijn we als groep gaan praten en hebben het voor elkaar gekregen dat alle scheidsrechters die er bij DETO fluiten uniform bij kwamen te lopen. De supportersvereniging ging als eerste overstag en ook van het bestuur kwamen er middelen om alle scheidsrechters een shirt, broek en kousen te geven. Dat is nu ruim twee jaar geleden geweest.

De nieuwste ontwikkeling is dat we bij DETO nu knapen van 14 - 16 jaar bereid gevonden hebben om een opleiding te gaan volgen. Zij zullen, als ze het papiertje gehaald hebben, de F-jes en de E-tjes mogen fluiten, waardoor de meer ervarenen de oudere voetballers kunnen fluiten.

Die knapen worden echt niet in het diepe gegooid. Als team begeleiden we hen, net zoals dat ook trouwens

met onszelf gebeurt. Regelmatig wordt een scheidsrechter van ons kritisch gevolgd door een ander van



het team. Op die manier blijven we scherp. Al zijn we clubscheidsrechter, we fluiten volgens de regels: een kaart op het veld is ook een kaart op papier. We zijn als groep echt serieus met het scheidsrechteren bezig.

## Jans en Jans bouwen aan DETO's toekomst

50 *Historie*

**Twee man, samen goed voor zo'n tachtig jaar ervaring in de bouw, begeleiden op een dinsdagmiddag het storten van zo'n veertien kuub beton. De heren Engberts en Slot - Jans en Jans - zetten bij DETO de grote lijnen uit tijdens het bouwproces van het nieuwe clubgebouw met extra kleedruimten.**

Door de bouwcommissie is op 22 februari 1997 de eerste schop in de grond geplaatst en volgens een strakke planning moest er op 11 maart 1997 beton gestort worden. Dat is gelukt. In de bouwput waren zo'n tien mensen bezig, die hun vrije uren wilden steken in de opbouw van de DETO accommodatie, of er zelfs vrije dagen voor hebben opgenomen om op bepaalde tijdstippen over voldoende mankracht te beschikken.

De bouwcommissie van DETO 2000 heeft eind december 1996 unaniem de goedkeuring gekregen van de leden om de plannen te realiseren. Er werd volgens een strak tijdpad gewerkt, maar dat wil niet zeggen dat alles met stoom en kokend water gerealiseerd moest worden. DETO 2000 heeft zich ten doel gesteld voor het vijftigjarig bestaan van de vereniging, in 1998, het onderkomen op

een dusdanige manier aan te passen dat men het nieuwe millennium in kan.



Corne van het Laar van DETO 2000 verwachtte zelf dat de totale aanbouw eind van het jaar 1997 gerealiseerd zou zijn.

Maar voor het zover was, hebben heel veel DETO mensen de handen uit de mouwen moeten steken. Na het beton storten konden de metselaars aan de slag. Op een zaterdagmorgen zouden zij de zaak opmetselen tot het hoogste punt voor de fundering.

En als de metselploeg zover was, kon men zich bij DETO al gaan opmaken voor 27 april, want dan zouden de spanten geplaatst gaan worden en zal een nieuwe mijlpaal bereikt worden in de realisatie van het nieuwe onderkomen van DETO.



## Over trainingskampen en stages om in topconditie te komen

**Na een zomerstop en een flinke periode waarin veel andere zaken gebeurd zijn in plaats van voetballen is het voor de heren trainers aan het begin van een nieuw seizoen telkens weer opnieuw zaak hun spelers op tijd in conditie te krijgen. Bij DETO ging men altijd heel creatief om met het fit krijgen van het "materiaal".**

Sommige trainers en leiders trokken wel eens per fiets naar een locatie waar het "afzien" geblazen was, ook voor de B-jeugd. Een andere keer werd er een tent op het complex zelf opgezet, waar de vermoeide spelers van D na een lange trainingsavond konden uitrusten voor de wedstrijd van de andere dag.

En de tweede selectie verkoos Han sur Lesse eens als de ideale locatie om een trainingsstage te houden. Elftalbegeleider Henny Wijbenga en trainer Leo van den Wijngaart brachten eens met hun spelers de stage door van donderdag tot en met zondag.

Wildwater kanoën op de Lesse, en de terugtocht afleggen als duurloop. Nee, het was afzien geblazen voor de heren deelnemers. 's Avonds een oefenwedstrijd tegen de plaatselijke club, waar DETO de eer hoog hield. De volgende ochtend een veldtraining en vervolgens een toernooitje in Rochefort, die winnend werd afgesloten. Dat leverde de spelers zelfs bij terugkomst een beker champagne op van de hotelbaas. Natuurlijk nog een bezoek aan de grotten van Han, alvorens de Belgiegangers huiswaarts keerden. Dat is ook een vorm van teambuilding voor de competitiestart.





**Aan het begin van het seizoen 1981/1982 stelde de heer G. Snoeren een prestatie - wisselbokaal beschikbaar voor de meest constante speler van een seizoen.**

Hans Groot was de eerste speler van DETO die deze prijs in de wacht sleepte. Een jaar later mocht Jan Wetering de beker in ontvangst nemen en in het seizoen 1983/1984 kreeg keeper Erik Mulder de eer. In 1984/1985 was Anton Kamp de meest constante speler, een jaar later gevolgd door Jed Kerr. Tonnie van Veen kreeg de prijs in 1986/1987 en Bert Prijs eiste de beker voor zich op in 1987/1988.

Alweer een keeper won de beker in 1988/1989. Deze keer was John Bosch de gelukkige. En zowel in 1989/1990 als in 1990/1991 was het kleinood weggelegd voor de Adelaar uit Aadorp oftewel Jan Wetering. In een tijdsbestek van negen jaar had hij de wisselbokaal dus al drie keer gewonnen. Een jaar later kreeg Wim Hessing de prijs en hij droeg hem een jaar later over aan Peter Bonthuis. In



1993/1994 was de wisselbokaal voor eigen kweek Robert Zwijze. Een jaar later mocht Frederik Jaspers Fayer de beker in ontvangst nemen. Die zou op zijn beurt de gepoetste wisselbokaal overhandigen aan Henri Born die won in 1995/1996 en in het seizoen 1996/1997 werd de wisselbokaal overhandigd aan Huib Eshuis.



**VRIEZENVEEN - Op zaterdag 7 juni 1997 hield men voor de A, de B en de C jeugd van de voetbalvereniging DETO voor het eerst een grote survivaltocht.**

Jos Woudstra, een van de initiatiefnemers vertelt: " Bij de voetbalvereniging zijn er heel veel activiteiten voor de jeugd. We gaan al jaren met de jeugd op kamp, we skieën in de winter een dag met ze, maar nu wilden we eens iets buiten het voetbalseizoen dat heel anders was: een survivaltocht. Daarin zit spanning en pit voldoende om de jeugd enthousiast te maken voor dit spektakel. Uniek is het feit dat we dit samen organiseren met de scouting van de adm. Kruysgroep". Er is een flinke periode van voorbereiden aan voorafgegaan, voordat men het draaiboek rond had. De scouting levert met een flinke groep mensen de attributen, zij bouwen stellingen waar nodig en zorgen dat op die zaterdagmorgen

alle posten bemand zijn met mensen van de adm. Kruysgroep. Zij zullen ook alle deelnemers jureren. Jos legt uit: "Alle deelnemers, en dat zijn zo'n zeventig knapen samen met hun leiders, krijgen een nummer, zodat ze bij alle activiteiten die er moeten gebeuren beoordeeld kunnen worden. Dat gebeurt zo'n tien keer op die survivaltocht. ➤



**Vele bladzijden geleden zijn we het historisch overzicht begonnen met de oprichting in 1948. Vanaf die tijd tot 1958 was er niet echt veel te melden, omdat het enerzijds een club in opbloei was, anderzijds omdat stomweg veel materiaal verloren is gegaan.**

**Met meester Alkema kreeg DETO niet alleen een perfecte trainer en speler, maar ook een "bewaarder" van historische feiten.**

Als we de negentiger jaren binnenstappen blijken er ineens ook geen "plakkers" meer te zijn binnen de vereniging. Debet hieraan is misschien wel het verschil in levensstijl door al die jaren heen. Het gaat allemaal zo snel, je hoort uitslagen 's middags al op de radio en je ziet ze later op teletekst. Wie denkt er dan nog aan om alles netjes in een album te plakken?

En laten we eerlijk zijn, die laatste jaren zitten ook nog het best in het geheugen bewaard. Niet omdat daar de glorie van DETO was, maar ook de slechte kanten van drie degradaties op rij, blijven iedere rechtgeaarde supporter op de ziel kleven.

Een verstandige voetbalclub staart zich niet blind op het keurkorps, maar houdt het oog ook gericht op het aanstormende talent in de eigen gelederen.

In 1991 kon men in Vriezenveen een jonge loot van eigen stam bejubelen: de 17-jarige Erik Eshuis bracht een kostbaar puntje binnen in de wedstrijd tegen Genemuiden. De jonge vleugelspits kwam rechtstreeks uit A1. Eerder die middag was hij met dat team kampioen geworden en een kwartier voor tijd mocht hij van trainer Herman Morsink debuten in de hoofdmacht. En dan de gelijkmaker scoren: is het dan gek dat hij door z'n maten op de schouders het veld werd afgedragen?

Trainer Herman Morsink draaide in het seizoen 91/92 met o.a. een overgekomen

Andre Hopster van Vesos en Ronnie Meijer (ex-Heracles) met een praktisch heel ander DETO dan het seizoen er voor. Erik Eshuis - als eigen kweek- kon toch ook binnen dat team z'n doelpuntjes blijven meepikken.

Maar, terwijl hij inmiddels alweer in het tweede acteerde, kreeg hij wel de verevende uitnodiging voor het Nederlands amateurelftal. Bondscoach Ron Groenewoud nodigde hem uit voor het spelen van een selectiewedstrijd in Zeist.

Als de eerste thuiswedstrijd van DETO zich aandient in september 1992 treffen de supporters enkele nieuwe gezichten aan. Rene Stoelhorst en Patrick v.d. Ley als keepers en Bjorn Hodes en de teruggekeerde Bert Schippers zijn dan nieuw. Een nieuwe ingrijpende verandering op spelregelgebied moet het kijkgenot voor de toeschouwer vergroten. Een doelman mag een teruggespeelde bal dan niet meer met de handen opvangen. Trainer Herman Morsink stond na 16 wedstrijden op een gedeelde eerste stek met Lunteren.



Erik Eshuis

# survival ook in 1998

In totaal moeten ze tien kilometer afleggen en "overleven". We delen de jongens in groepjes in van zes personen: twee van de A, twee van de B en twee van de C jeugd. De beoordeling is individueel."

Tokkelen over het water van het oude zwembad, met een windbuks schieten, met een vlot proberen over kanaal de Haandrik te komen, in een boom klimmen en maar zien dat je er met behulp van een katrol weer uit kunt komen, als team proberen een maat droog over te brengen op een draagbaar: dat waren zomaar wat ingrediënten van de survivaltocht die vorig jaar voor het eerst bij DETO gehouden werd. De A, de B en de C jeugd van DETO waren samen met hun leiders de mensen die deze survivaltocht van zo'n tien kilometer in en rond Vriezenveen moesten afleggen. De bedenkers

van de hulpstukken en alle attributen voor het survivals zelf waren afkomstig van de scouting Vriezenveen: de adm. Kruysgroep.

Een unieke samenwerking tussen twee verenigingen die heel goed uitpakte. Mede dankzij de schitterende weersomstandigheden, die menig deelnemer maar wat graag deed besluiten een ferme duik te nemen om af te koelen, werd het een geslaagd evenement, die dit jaar tijdens het vijftigjarig jubileum op een nog grotere manier is opgezet.

Na afloop was met name Jos Woudstra er van overtuigd dat het zo geslaagd was, dat dit zeker uitgebouwd moet kunnen worden tot een regionaal gebeuren, waar veel meer sportverenigingen aan mee zullen kunnen doen.

En natuurlijk ging het er niet alleen om om "over" te komen. De mensen van scouting, zo'n twintig in getal, hebben ook alle deelnemers persoonlijk beoordeeld. Bij iedere opdracht werden cijfers gegeven en uiteindelijk werd het nog heel spannend. Oke dienstverlening had voor deze survivaltocht drie trainingspakken van ieder f 250,- beschikbaar gesteld.





## Herintrede Guus Hoevenberg

50

Historie

Ook in het seizoen 1993/1994 wordt er nog in de eerste klasse gevoetbald, maar na de winterstop bungelde DETO onderaan.

Na koning winter kwam ook trainer Jan Kemkens niet terug. Hij kon de spelers niet meer tot grotere daden inspireren. En Jan Wetering zou Wetering niet zijn als hij als trainer a.i. leiding wilde geven aan de DETO boys. Ondanks dat was een degradatie niet te voorkomen. En nog een en nog een, zodat we DETO in het seizoen 95/96 in de derde klasse B terugvonden. Daar werden weer echte derby's gespeeld, o.a. tegen buurman Dos'37.

Henk Schepers had het soms niet gemakkelijk als trainer. In Enschede liepen de gemoederen tegen Sparta door onterecht rood nogal op. Met interim-trainer Henri Bennink werd de derby DETO-Dos' 37 verloren en de krant opperde zelfs van

de mogelijke schande van degradatie naar de vierde klasse.

Dat bleef DETO gespaard, dankzij een herindeling met hoofdklassen ook voor de zaterdagelftallen.

In 1996/1997 deed trainer Guus Hoevenberg zijn herintrede in het Vriezenveense. Met in zijn kielzog Theo Wigger stond er een goede verdediging, maar wilde het scoren niet lukken. Slechts 28 keer ging de bal in het net. Hoevenberg trainde de F-jes al bij DETO toen zoon Martin zes jaar was. Ook het seizoen erop was Guus Hoevenberg de man die de

jonge selectie van DETO van oefenstof zou voorzien. Er was een lekkere oefenpot tegen Twenthe Goor die DETO zou winnen met 3-12. Voorwaar een score die we niet vaak in de DETO boeken tegen zijn gekomen. Dus het scorende vermogen van een jaar eerder was al flink opgevijseld.



*Jaren*

90

# uit het foto-archief



*Een spelregelteam*



*De kantine-commissie*

Het afgelopen seizoen stonden er eindelijk weer eens heerlijke koppen in de krant:

DETO pakt eerste periodetitel

DETO bindt .. aan zegekar

DETO klaar voor topper.

Zou in het jaar waarin de grote DETO familie het vijftigjarig jubileum gaat vieren het dan eindelijk weer gaan lukken? Zal er straks een extra gouden glans op het feest schijnen door een bekroning met een kampioenschap?

Zou hier de bekroning komen voor het feit dat DETO een paar jaar geleden begonnen is met een flinke herstructurering van de organisatie. Met de nieuwe oefenmeester Guus Hoevenberg, die ook volgend jaar DETO onder zijn hoede heeft, en met de veelal jeugdige spelers van de eigen jeugdopleiding lijkt het erop alsof DETO de weg omhoog weer heeft gevonden.

## Waar DETO trots op is!

**Nederland heeft sinds Nagano de ijskoningin in Marianne Timmer, maar DETO heeft haar eigen trots.**

Jessica Torny voetbalt vanaf haar jeugd al bij DETO. Bij C3 was zij al de grote favoriete voor haar jongere broer Ivo, die zus Jessica noemde als favoriete speler, waar anderen een Jari Litmanen lieten noteren.

Jessica is al die jaren blijven trainen en blijven voetballen bij de jongens. Maar daarnaast werd haar talent wel opgemerkt bij het damesvoetbalgebeuren. Daarom mocht ze al verscheidene keren meespelen met de vertegenwoordigende meisjesvoetbalteams van de KNVB, maar tegenwoordig is ze DETO's enige en echte international.

Ondanks alle successen die DETO is de afgelopen jaren behaald heeft en waarvan we er enkele gememoreerd hebben in dit jubileumboek, de prestaties van Jessica laten die allemaal verbleken.

Met haar talent en de reeds behaalde prestaties heeft DETO een international, bij het vrouwenvoetbal. Man of vrouw; de

sport blijft hetzelfde en iedereen droomt er van in die favoriete sport eens in het oranjeshirt uit te mogen komen.

Voor Jessica Torny geen droom, maar werkelijkheid.



# 25 jaar na dato



**Bestuur 1973 - 25-jarig jubileum**

*V.l.n.r. staand: J. van het Laar, J. Webbink, J. Netters, A. Stokman en P. de Jong.*

*V.l.n.r. zittend: G. Pool, E. van de Veen, E. van Leeuwen, H. Webbink en H. Plattje.*



**Bestuur 1998 - 50-jarig jubileum**

*V.l.n.r. staand: F. Olthof, L. Huizing, J. Rijzer, J. Slot, E. Olthof en H. Kuper.*

*V.l.n.r. zittend: G. Webbink, L. Jaspers-Faijer, G. Abbink, H. Hulsegge en J. Bruins*



**DETO bestaat vijftig jaar en onderstaande leden zijn lid vanaf de oprichting. De jubilarissen die hiermee hun 50-jarig jubileum vieren zijn:**

G. Kobes, Vriezenhof  
G. Post, Grensweg 5  
G.J. Webbink, Oosteinde 109  
H.J. Webbink, Oosteinde 65  
F. Olthof, Oosteinde 274

B.J. Webbink, Dr. Boomstraat 9  
J. Stegeman, Oosteinde 391  
G. Tijhof, Vondelstraat 9  
B. Rohof, Almeloseweg 23



**Maar ook een "Elftal" vol grijzende heren hebben de veertig jaar al volgemaakt bij DETO. Zij werden tijdens de nieuwjaarsreceptie al gehuldigd. Uiteraard horen ook zij vermeldt te worden in deze uitgave.**

In alfabetische volgorde zijn dat:

G. Abbink, Hoffmansweg 6a  
H. Abbink, Vondelstraat 11  
J.G. Alberts, Oosteinde 369  
L.W. Ekkel, Geesterenseweg 26  
F.H. Hessing, Joh. van Oldebarneveldstr. 11  
J. van 't Laar, De Putter 44

A.H. Mulder, Engelsstraat 35  
E. Olthof, Dr. Boomstraat 2  
B. Plattje, Rozenstraat 21  
J. Slot, Westerveenweg 17  
F. Webbink, Oosteinde 368  
J. Webbink, Westeinde 548

# feestelijke opening clubhuis



## Een gouden bekroning voor de jubilaris

50 *Historie*

**Zaterdag 25 april 1998 zal in de geschiedenis van de voetbalvereniging DETO worden bijgeschreven met een gouden pen. In het jaar waarin de vereniging het gouden jubileum viert, sloot men de competitie af met het behalen van het kampioenschap in de derde klasse.**

In Daarlerveen werd de titel in de derde klasse C district Oost zaterdagvoetbal behaald ten koste van de Daarlerveners die daardoor degraderen.

De meegereisde supporters deelden in de vreugde en eenmaal terug in Vriezenveen werd een rondrit gemaakt in twee open wagens van Leemans en hoofdsponsor Witte van Moort. Felicitaties kwamen er nog diezelfde middag van de drie zusterverenigingen uit de gemeente. Een geste die erg op prijs werd gesteld. Ook wethou-

der Han Zomer kwam namens het gemeentebestuur zijn gelukwensen overbrengen. 's Avonds was er een instuif in het clubgebouw, die voor een dergelijk feest alweer te klein bleek.

Officeel werd er op vrijdag 15 mei een receptie gegeven door het bestuur en de eerste selectie. Na vijftig jaar zal de vv DETO na de feestelijkheden rond het jubileum weer uit mogen komen in de tweede klasse. Terecht een felicitate waard.









